

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 05 No. 12 | THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN | 2022 March 19

വലിയ നോമ്പുകാലം | SEASON OF GREAT LENT | ܥܕܢܐ ܕܨܘܡܐ ܪܒܐ

ܚܕܒܫܒܐ SUNDAY	ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ TUESDAY	ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ WEDNESDAY	ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ THURSDAY	ܥܪܘܒܬܐ FRIDAY	ܫܒܬܐ SATURDAY
20 ♪4 hadbšabo d Knaenaito (Canaanite woman) 4th Sunday of Great Lent	21 ♪8	22 ♪4 137th Mem. of Konattu Geevarghese Mar Julios ✠ (Pampakuda)	23 ♪8 ✟pelge d sawmo rabo Mid-Lent Elevation of the Cross Comme. of King Abgar of Edessa	24 ♪4	25 ♪4 ✟ Suboro Annunciation to St. Mary 294th Mem. of Mar Thoma IV ✠ (Kandanad)	26 ♪4

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായ്ക്ക് ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനം നൽകിയ സ്വീകരണ സമ്മേളനം ഗോവാ ഗവർണർ ശ്രീധരൻപിള്ള ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ബ്രഹ്മവാർ മെത്രാസന അരമന കൂദാശയ്ക്ക് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

ഗുരുവന്ദനം: ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ടിന് പഠിത്ത വീടിന്റെ ആദരം പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ സമർപ്പിക്കുന്നു.

കുവൈറ്റ് സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവകയുടെ സണ്ടേസ്കൂളായ ജൂബിലി വേദ മഹാ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ബിരുദദാന ചടങ്ങ് സംഘടിപ്പിച്ചു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ സണ്ടേസ്കൂൾ ഒ.കെ.ആർ. സിലബസ് അനുസരിച്ച് 10, 12 ക്ളാസുകളിൽ വിജയം കരസ്ഥമാക്കിയ കുട്ടികൾക്കും വേദപ്രവീൺ ഡിപ്ളോമ കരസ്ഥമാക്കിയ സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകർക്കും സർട്ടിഫിക്കേറ്റും, മെമന്റോയും വിതരണം ചെയ്തു.

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായാൽ കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ട ബ്രഹ്മവാർ മെത്രാസന അരമന.

Published by Dr. Geevarghese Mar Yulios Metropolitan on behalf of MOSC Media Department

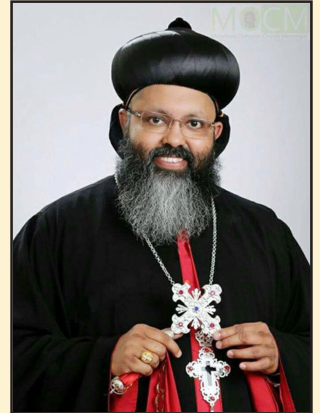

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

ആരാധനാ കലണ്ടർ

"കർത്താവേ, ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നണമേ! സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ."

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

രക്ഷാകരമായ വി. വലിയനോമ്പിന്റെ ആദ്യ രണ്ട് ആഴ്ചകൾ നാം പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം. രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന കർത്താവ് കുഷ്ഠത്താൽ രൂപഭാവം വികൃതമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും നമ്മെ കോരിയെടുത്ത് ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പാപത്താൽ വീണ് തളർന്ന് തകർന്ന് കിടക്കുന്നവനെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന രംഗമാണ് ഈ ഞായറാഴ്ചയിൽ നാം ധ്യാനിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ബലഹീനതകളെ അവൻ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം തന്റെ ഉപദേശങ്ങളാലും പ്രവൃത്തികളാലും നന്മയിൽ വളരുവാൻ അവൻ നമ്മെ ബോധവൽക്കരിക്കുകയും നിരന്തരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്ന് ഓർക്കണം. "നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്ക് ഗുണം ചെയ്‌വിൻ. നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ... ചോദിക്കുന്നവന് കൊടുപ്പിൻ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകും" എന്ന വലിയ പ്രമാണം അവൻ കൽപിക്കുന്നത് നാം പോയവാരത്തിൽ ശ്രവിച്ചു (ലൂക്കോ. 6:27-36). മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനു പകരം സ്വന്തം കുറവുകളെ കണ്ടെത്തി അതിൽ നിന്നും വിമുക്തി പ്രാപിക്കുവാനും അവൻ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ദൈവവചനം ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും അതിൻപ്രകാരം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യവും അവൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വചനപ്രകാരം ജീവിക്കാത്തവന് ദൈവരാജ്യത്തിൽ അവകാശവും ഓഹരിയും ഇല്ല എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് (മർക്കോ. 4:21-34).

'ആർ വലിയവൻ' എന്ന ചോദ്യം ഇന്നത്തെപ്പോലെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതകാലത്തും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അറിയാമല്ലോ. അരികെ നിന്ന ഒരു ശിശുവിനെ വിളിച്ച് നിർത്തി അവനെ ചൂണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവ് കൽപിച്ചു. "നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞ് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുകയില്ലായെന്നു ഞാൻ സത്യമായും നിങ്ങളോട് പറയുന്നു." നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയിലും അഹന്തയിലും നിന്ന് നാം തന്നെ മനക്കോട്ട കെട്ടിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നമ്മെ എത്തിക്കുന്നത് ഭീകര നരകാവസ്ഥയിലാണെന്ന് പലപ്പോഴും നാം മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേക്കും എഴുന്നേൽക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അത്രയും വലിയ പതനത്തിൽ നാം ആയികഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകാം. ആയതിനാൽ ഈ നോമ്പുകാലത്ത് 'കർത്താവെ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നും പഠിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കണമെ' എന്ന് നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകണം.

'പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെ' എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ "സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ...." എന്ന അർത്ഥവത്തായ പ്രാർത്ഥന കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും നാം ധ്യാനിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ഈ പ്രാർത്ഥന ദിവസവും അനേക ആവർത്തി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ചുമതലയുണ്ട്. ഒപ്പം ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാത്തവൻ പിശാചിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനും അന്ത്യക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹിതനുമാണ് എന്ന് വിശ്വാസികൾ അറിയണം. കർത്താവ് നേരിട്ട് പഠിപ്പിച്ചത് പ്രമാണിക്കാത്തവൻ പിശാചിന്റെ സന്തതി എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തിന്നരുത് എന്ന് കൽപിച്ചപ്പോൾ തിന്നുകയും പാപത്തിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തവനിൽ നിന്നും ഈ കൂട്ടർക്കും വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല എന്നും അവർ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമെന്നും ഓർക്കണം. അത്തരത്തിലുള്ള പിശാചുക്കളുടെ വലകളിലും തന്ത്രങ്ങളിലും ദൈവമക്കൾ പെട്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ നോമ്പും വ്രതവും എടുക്കുന്നവർ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വഴിതെറ്റുന്നവരെ വെറുക്കുന്നതിനു പകരം അവരെ തിരിയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും കാത്തിരിക്കുകയും വേണം. ദൈവേഷ്ടം മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി നാം രൂപാന്തരപ്പെടണം. കടക്കാരോട് ക്ഷമിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പരീക്ഷണങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ശക്തിക്കായി എപ്പോഴും അപേക്ഷിക്കണം. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നുവെന്ന് അറിയുന്നവന് മാത്രമെ നന്മയിൽ താഴ്മയോടെ വളരുവാൻ കഴിയൂ (ലൂക്കോ. 11:1-13).

ധനവാന്റെയും ലാസ്സറിന്റെയും ഉപമയിലൂടെയും ഒരുപാട് ആഴമുള്ള ആശയങ്ങൾ കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും നാം ശ്രവിച്ചു. ധനവാന്റെ സ്വയംകൃതമായ സ്വർഗ്ഗം ക്ഷണികവും അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നത് നിത്യനരകവുമാണ്; എന്നാൽ ദരിദ്രനായിരുന്ന ലാസ്സറിന്റെ നരകം നശ്വരമായ ഈ ലോകത്തിൽ വച്ച് അവസാനിക്കുകയും തുടർന്ന് അവൻ അബ്രഹാം പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ അവസ്ഥയിൽ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു. അയഥാർത്ഥമായതും ദ്രവ്യമായ വസ്തുക്കളെ ആശ്രയിക്കുന്നതുമായ അവസ്ഥയുടെ അർത്ഥശൂന്യതയെകുറിച്ച് അതിശക്തമായ വാക്കുകളിലൂടെയാണ് കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്; ഒടുവിൽ "കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ" എന്ന നിദർശനവും തരുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ സൽഗുണപൂർണ്ണതയിലേക്ക് നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നതും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതുമാണ് അവന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളുടെ രത്നചുരുക്കം.

വി. നോമ്പിന്റെ മൂന്നാം ആഴ്ചയിൽ തളർവാതരോഗികളെയാണ് നാം കർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ കാണുന്നത്. മുപ്പത്തെട്ടു വർഷമായി രോഗസൗഖ്യത്തിനായി കാത്തിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുന്നിൽ കർത്താവ് എത്തുന്നു. 'സൗഖ്യമാകുവാൻ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ' എന്ന അവനോടുള്ള ചോദ്യം നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്കും പ്രവേശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പാപത്തിലും രോഗത്തിലും പഴകുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ അതിൽതന്നെ രമിക്കുവാനുള്ള ഒരു നാശകരമായ ആവേശം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകാം. രക്ഷപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണ്; മറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവനെ ഒരുപക്ഷേ ദൈവത്തിനുപോലും രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നേക്കാം!

രക്ഷകന്റെ സാന്നിധ്യം അറിഞ്ഞ് അവന്റെ സമീപത്തേക്ക് നാലാളുകൾ ചേർന്ന് ഒരു പക്ഷവാതരോഗിയെ എത്തിക്കുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധയോടെ പഠിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മിൽ തളർന്നും പ്രതിസന്ധിയിലും കിടക്കുന്നവനെ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിക്കുവാനുള്ള വലിയ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് ഒളിച്ചോടുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരു വീടിന്റെ മേൽക്കൂര പൊളിച്ചുമാറ്റിയാണ് കട്ടിലോടെ അവനെ കർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിക്കുന്നത്. എന്റെ വീടോ സുഖസൗകര്യങ്ങളോ തൽക്കാലത്തേക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഒരുവനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം എനിക്കുണ്ട് എന്ന് തോന്നുമ്പോഴാണ് നാം അൽപമെങ്കിലും നന്മയുള്ള മനുഷ്യനായിതീരുന്നത്.

"സ്നേഹത്താൽ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് സ്വയമേ പുറപ്പെട്ടുവരികയും ഞങ്ങളുടെ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വൈദ്യനും, വെടിപ്പാക്കുന്ന സോപ്പായാൽ ഞങ്ങളുടെ പാപകറകളെ നീക്കുന്ന കരുണാവാരിധിയുമായ ദൈവമെ!" എന്നാണ് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനെ നാം സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ക്രിസ്തു നമുക്ക് അനുവദിച്ചു തന്ന പ്രത്യേക അവകാശമാണ് എന്ന് മറക്കരുത്. മറ്റ് പല മതവിശ്വാസികൾക്കും ദൈവം മനുഷ്യനാകുന്ന അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതുപോലും അപ്രാപ്യമായിരിക്കെ നമുക്ക് അവൻ നമ്മുടെ മുറിവുകളെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നവനും കണ്ണുനീരിനെ തുടയ്ക്കുന്നവനും തളർന്നവനെ താങ്ങുന്നവനുമായി കൂട്ടുലഭിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ അവൻ നമുക്കായി യാഗം ചെയ്യപ്പെട്ട് തന്റെ ശരീരവും രക്തവും നൽകി ജീവൻ തരുന്നു! യുക്തികൊണ്ട് വിവേചിക്കുവാൻ സാധി

ക്കാത്ത തന്റെ മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തെ, ഹൃദയനേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് വിശ്വാസമെന്ന ഉപകരണത്താൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ ദിവസങ്ങളിലെ ആത്മീയ പ്രഘോഷണങ്ങളായ സെദറാകളിൽ കാണുന്നത്.

ദൈവത്തിന് എന്തെങ്കിലും ബലഹീനതയുണ്ടോ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാർ നൽകുന്ന ഉത്തരം ഉണ്ട്, മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനതയാണ് എന്നാണ്. തന്റെ രൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും അവനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവന് വിവേചനബുദ്ധി നൽകുകയും സൃഷ്ടിയുടെ നായകസ്ഥാനത്ത് അവനെ നിർത്തുകയും അവൻ തെറ്റു ചെയ്തപ്പോഴും അവനെ നിത്യനരകത്തിൽ വിടുന്നതിനു പകരം അവനോട് അനുതപിക്കുകയും അവന്റെ രക്ഷയ്ക്കും വീണ്ടെടുപ്പിനുമായി സ്വർഗ്ഗം വിട്ട്, ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിക്കാതെ, ദാസവേഷം പൂണ്ട് വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി അവന്റെ ഇടയിൽ വസിക്കുകയും അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ഒടുവിൽ അവന് വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിച്ച്, മരിച്ച് അടക്കപ്പെടുകയും തന്റെ തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ അവന് പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും നിത്യരക്ഷയും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ബലഹീന അവസ്ഥയിൽ സ്വർഗ്ഗം ചായിച്ച് അവനിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്ന് അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തി താങ്ങി എഴുന്നേൽപിച്ച് കൈപിടിച്ച് നടത്തുന്ന ആ ദൈവസ്നേഹം നമ്മെയും നമ്മുടെ സകല ബലഹീനതകളിൽ നിന്നും വിടുവിച്ച് നടത്തുമാറാകട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. വി. നോമ്പിന്റെ തുടർദിനങ്ങൾ അവന്റെ കൃപയിൽ കൂടുതലായി വളരുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ!

Article

The Desert of Lent

Mrs. Seba V. Varghese

According to St.Matthew ch 3: 2 The Bible says : Turn away from your sins"because the kingdom of heaven is near"!. Prepare a road for the Lord; make a straight path for him to travel!''.

One cannot be a Christian without the desert entering into one's life in some way. The desert is an environment that haunts us and manages to inhabit our inner space as much as it defines a place. In its own way, the desert forces us to be nomads, for the only way to live there is to journey, making use of the sparse resources without exhausting or destroying them. The desert is not only a physical presence, it becomes the locus of knowledge and encounter.

Above all, it is experienced as a place of purification when Israel not only repents of its idolatry but experiences the desert pedagogy of God's loving mercy. Israel learns that it is only this God who can be trusted, and so grows in loving, faithful dependence. Out of the desert comes purification, knowledge and, above all, freedom. In the desert, Israel comes to know God in a new way, by living the covenant which the law itself cannot fully express or contain. In the desert, Israel's journey of repentance is uncovered as a journey of love, a journey of lived holiness. The solitude is not emptiness but consecration. For Israel, the desert is a place of renewal, not only through the rediscovery of God's power and majesty but through the realisation of the greater glory of God's merciful loving faithfulness.

The Spirit 'drives' Jesus into the desert. This is more than some symbolic recapitulation of a narrative memory: it is Jesus's time of consecration. Here, too, he experiences the desert as a place of encounter with the illusions and temptations of evil, and the loving providence of God's creation. Each of the temptations represent some alternative way of accomplishing the messianic vision. Each way is rejected as false because it is either a subtle test of God or a rejection of God. It is in the desert that the gospels first introduce us to the profound struggle with evil that lies at the heart of Jesus's mission. In the desert, we see evil unmasked and defeated, and so we are quietly taught that in all our desert struggles we have nothing to fear if we remain truly in God's hands.

There, in the desert, is the place of encounter; to learn again not only the deceptions of evil – personal, social and cosmic – but to experience the presence of God and to glorify the divine work of redemption. Far from being a place of sterility and death, the desert is discovered as the place of renewal and strength; the place, interior as well as exterior, where we can begin again and return to bring life to the world.

The desert comes to the fore during the season of Lent, a time of renewal in which we can come to unclutter our lives and learn to live simply in loving dependence upon the Father. It is a time when the Spirit can lead us, bringing us to a deeper freedom and generosity of service, showing us how to be sources of life in the great man-made deserts of our society. The desert is also a moment of renewal of our covenant with creation itself. In the desert of Lent, we can begin to experience the 'shalom' of Easter.

ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച റിട്ടയേർഡ് പ്രീസ്റ്റ് ഫെലോഷിപ്പിന്റെ നോമ്പുകാല ധ്യാന യോഗം മുളക്കുഴ ഫാ. മാത്യൂസ് എം. ദാനിയേലിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ മാത്യൂസ് മാർ തിമോത്തിയോസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഫാ. മാത്യൂസ് തോമസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പ ധ്യാനം നയിച്ചു. ഭദ്രാസനത്തിലെ വിരമിച്ച എല്ലാ വൈദികശ്രേഷ്ഠരും യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം

ഒരു മഹാ രഹസ്യം

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഹൃദയസ്ഥാനത്ത് ഒരു മഹാ രഹസ്യമായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സർഗ്ഗാത്മക സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടൊപ്പം എല്ലാറ്റിനെയും ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹം. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദർശനം. ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക ആത്മകഥ

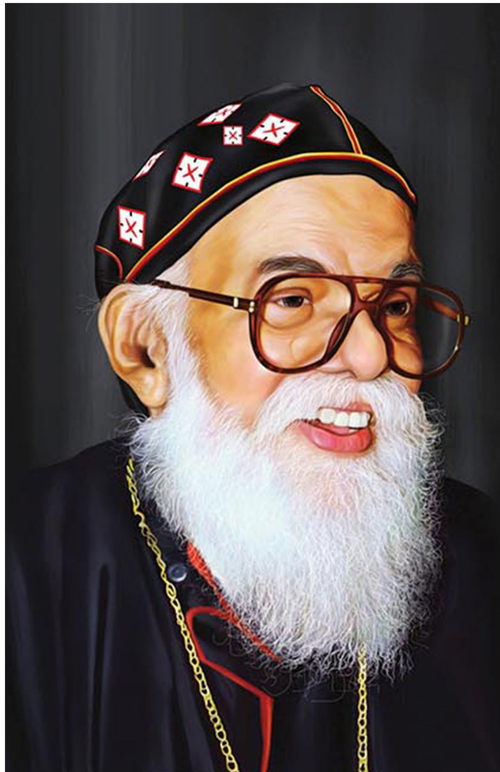
പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

വിവർത്തനം: എം. കുര്യൻ

4

ഹെയ്ലി സെലാസി പ്രഥമൻ അന്ത്യംവരെ സ്നേഹധനനായ ധീരൻ, അന്ത്യത്തിൽ, വഴിതെറ്റിയോ?

കൃഷിവകുപ്പും വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പും സംയുക്തമായി നടത്തുന്ന ആംബോയിലെ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ കോളജ് കനേഡിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഒരുസംഘം അദ്ധ്യാപകരുടെ ചുമതലയിലായിരുന്നു. ജിമ്മാ സംഭവം അവരെല്ലാം കേട്ടിരുന്നതിനാൽ അവരെനിക്ക് ഒരു വീരനേതാവിനു ചേർന്ന സ്വാഗതമാണ് നല്കിയത്. ആദ്യം കുറെ ആഴ്ചത്തേയ്ക്ക് വൃത്തികുറഞ്ഞ ഒരു ഹോട്ടലാണ് എനിക്കു താമസിക്കാൻ കിട്ടിയത്. താമസിയാതെ ഞാൻ ക്യാമ്പസിലേക്കു മാറി. ഒരു കനേഡിയൻ അദ്ധ്യാപകന്റെ വീട്ടിലേക്ക്. അദ്ദേഹവും ഭാര്യയും കുട്ടികളും ഒന്നിച്ചാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. അവർ വേഗംതന്നെ സ്ഥലംമാറിപ്പോയി. വീട് എനിക്ക് സ്വയമായി വിട്ടുകിട്ടി.

അവിടെ അദ്ധ്യാപനം എനിക്കു കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടായി. ഇംഗ്ലീഷും കണക്കും പഠിപ്പിക്കാനാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷും ആൾജിബ്രയും പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. ഹൈസ്കൂളിൽ എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളായിരുന്നു അവ. പക്ഷേ ഞാൻ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്ന ട്രിഗണോമെട്രി (ത്രിമാനഗണിതം) ആണ് എനിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടായത്.

ട്രിഗണോമെട്രി ക്ലാസ്സിൽ പല വിദ്യാർത്ഥികളും എന്നേക്കാൾ പ്രായം കൂടിയവരാണ് (എനിക്കന്ന് 26 വയസ് കഴിഞ്ഞതേയുള്ളു). ഇതുവരെ ആ വിഷയം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളെ അദ്ധ്യാപകനായി കിട്ടിയത് അവരുടെ നിർഭാഗ്യമാണെന്ന് ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടു തുറന്നുപറഞ്ഞു. വിഷയം മുൻകൂട്ടി വീട്ടിലിരുന്ന് പഠിച്ചുകൊണ്ടുവരാമെന്ന് ഞാൻ വാക്കുകൊടുത്തു. എനിക്കു പരിഹാരം കിട്ടാത്ത ചില പ്രശ്നങ്ങൾ വരുന്നിടത്ത് ഞാൻ മണ്ടത്തരം എഴുന്നള്ളിച്ച് അവരെ കബളിപ്പിക്കാൻ പോയില്ല. എനിക്ക് അത് അറിഞ്ഞുകൂടെന്നു ഞാൻ തുറന്നുപറഞ്ഞു. ആ വിധത്തിലുള്ള സത്യസന്ധത അവർക്ക് ഇഷ്ടമായി. അവർ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ചു. ചിലപ്പോൾ സമർത്ഥനായ ഏതെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥി പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചെന്നുമിരിക്കും. വളരെ ഉപചാരഭാവത്തിൽത്തന്നെ. എന്നെ കൊച്ചാക്കാനൊന്നും ആരും ശ്രമിച്ചില്ല.

ആംബോ ഒരു ആരോഗ്യസ്നാനകേന്ദ്രമായിരുന്നു. ധാരാളം ഉഷ്ണജലസ്രോതസുകളുള്ള പട്ടണം. മണ്ണ് അഗ്നിപർവതാംശങ്ങൾ കലർന്നതായിരുന്നു. ഭൂഗർഭജലം ധാതുലവണങ്ങൾ കലർന്ന ഉഷ്ണജലം. വീടുകളിലെ ടാപ്പുകൾ തുറന്നാൽ നല്ല ചൂടുള്ള ധാതുസമ്പുഷ്ടമായ ജലമാണ് കിട്ടുക. ആരോഗ്യദായകമായ അവിടത്തെ വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കാൻ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ധാരാളം ആളുകൾ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആംബോയിലെ ജലം കുപ്പികളിലാക്കി രാജ്യത്തെമ്പാടും വിറ്റുപോന്നു.

ഹെയ്ലി സെലാസി ചക്രവർത്തിക്ക് ഞങ്ങളുടെ കോളജിനു സമീപം ഒരു കൊട്ടാരമുണ്ടായിരുന്നു–കുറേദിവസം വിശ്രമിക്കണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാൻ. ചക്രവർത്തിയുടെ ഏറ്റവും പ്രായമുള്ള പൗത്രി അയിഡാ (Aida) രാജകുമാരി ഭർത്തൃസമേതം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. ആംബോ ആസ്ഥാനമായുള്ള ജില്ലയുടെ ഗവർണറാണ് രാജകുമാരിയുടെ ഭർത്താവായ മംഗേഷാ സേയും (Mangesha Seyoum) രാജകുമാരൻ. രാജകുമാരനെയും രാജകുമാരിയെയും ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടു. അവർക്കെന്നെ ഇഷ്ടമായിയെന്നു തോന്നുന്നു. വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ ഭക്ഷണത്തിന് അവരെന്നെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു.

വിദ്യാലയത്തിലെ അന്തരീക്ഷം എനിക്ക് വളരെ ഹൃദ്യമായി. കുട്ടികളുമായി ഇണങ്ങിപ്പോകാൻ പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. എല്ലാവരുംതന്നെ ഇരുപതുകളിൽ പെടുന്നവർ. അദ്ധ്യാപകരും സ്നേഹസമ്പന്നരും സഹകരിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവരുമായിരുന്നു. കുട്ടികളെല്ലാം ക്യാമ്പസിലെ ഹോസ്റ്റലുകളിലാണ് പാർത്തിരുന്നത്. എല്ലാവരും ആൺകുട്ടികൾ. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ ക്ലാസ്സിലുള്ള കുട്ടികളെയെല്ലാം വാരാന്ത്യ പര്യടനത്തിനായി സമീപമുള്ള പർവതത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു.

ഇരുപതു കിലോമീറ്റർ അകലെ ഒരു അഗ്നിപർവതമുഖമുണ്ടെന്നും അതിനു നടുവിലായി ഒരു ദ്വീപുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ കേട്ടു. സ്വന്തം ഭാഷയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമുള്ള ചില കിരാതന്മാർ അവിടെ പാർക്കുന്നുണ്ടത്രെ. അവിടെയെത്താൻ റോഡില്ല. അഗ്നിപർവതമുഖംവരെ വഴിനടന്നുണ്ടായ ഒരു നടപ്പാത മാത്രമുണ്ട്. ഈ ദ്വീപിലേക്കു യാത്രപോകണമെന്നു ചില കുട്ടികൾ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതിലന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള അപകടസാധ്യതകൾ അവർ സാരമാക്കിയില്ല. പോകാൻതന്നെ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു.

പതിനഞ്ചുപേരടങ്ങിയ ഞങ്ങളുടെ സംഘം ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അത്രയും ദൂരം നടക്കാൻ എനിക്കു കഴിവില്ലായിരിക്കുമെന്ന വിചാരത്തിൽ കുട്ടികൾ എനിക്കു കയറിപ്പോകാൻ ഒരു കോവർകഴുതയെ കൊണ്ടുവന്നു. യാത്രയിൽ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ നടന്നുതന്നെ പോയി. മറ്റൊരു കോവർ കഴുതയുടെ പുറത്ത് പുതപ്പുകളും ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങളും കയറ്റി. അന്നു രാത്രി അവിടെ തങ്ങാൻ തയാറായിട്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ യാത്ര. സാഹസികയാത്ര ഉന്മേഷപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ സങ്കല്പിച്ചു.

ഞങ്ങൾ പകൽ മുഴുവൻ നടന്നിട്ടും അഗ്നിപർവതമുഖം കണ്ടില്ല. രാത്രി ഇരുട്ടുന്നു. മടങ്ങിപ്പോകാൻ സമയവുമില്ല. ഞാൻ ഉൽകണ്ഠാകുലനായി. തടാകവും ദ്വീപും വാസ്തവത്തിൽ ഉള്ളതായിരിക്കുമോ? അതോ ഞങ്ങൾക്കു വഴി തെറ്റിക്കാണുമോ?

അവസാനം ഞങ്ങൾ അഗ്നിപർവതത്തിന്റെ ഓരത്തെത്തി. നേരം രാത്രി എട്ടുമണിയായി. അങ്ങകലെ താഴെയായി തടാകം ഞങ്ങൾക്കു കാണാം. ചില കുടിലുകളിൽ നിന്നുള്ള എണ്ണവിളക്കുകളുടെ അവ്യക്ത പ്രകാശത്തിൽ ദ്വീപും ഞങ്ങൾക്കു കാണാം. അഗ്നിപർവതത്തിലേക്കുള്ള ഇറക്കം ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങാനാരംഭിച്ചു. ജലവിതാനം പർവതമുഖത്തിന്റെ അരികിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ടു മൂന്നു കിലോമീറ്ററെങ്കിലും കീഴെയാണ്. താഴോട്ടുള്ള വഴി കിഴുക്കാംതൂക്കാണ്. ശരിയായ വഴിയൊട്ടില്ല താനും. ഉയരംകൂടിയ ധാരാളം മരങ്ങളുണ്ട്.

മൂന്നിലൊന്നുവഴി പോയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നു, ആലോചിച്ചു. ഇരുട്ടുകൂടി വന്നതിനാൽ ദ്വീപിലേക്കു പോകാൻ താഴെ വള്ളമുണ്ടോ എന്നു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവിടെയുള്ള ആളുകൾ നേരത്തെ കേട്ടിരുന്നതുപോലെ കിരാതന്മാരാണെങ്കിൽ, രാത്രിസമയം അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയെന്ന അപകടസാധ്യതയ്ക്ക് ഒരുമ്പെടണമോ? രാത്രി അവിടെ താമസിക്കുവാൻ തന്നെ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. ടെന്റുകെട്ടാൻ അവിടെ സമതലഭൂമിയൊന്നുമില്ല. 70 ഡിഗ്രിയിലുള്ള ചരിവാണു ആ പ്രദേശം. രാത്രിയിൽ മുമ്പോട്ടു പോകാൻ തന്നെ എനിക്കു പ്രയാസമായി.

ഓരോ വ്യക്തിയും ഓരോ കമ്പിളിപുതച്ച് ആ ചരിവുഭൂമിയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ചിലർ കല്ലുകൾ തലയിണയാക്കി. ഉരുണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ ഓരോരുത്തരും രണ്ടു മരങ്ങളിൽ ചാരിയാണ് കിടന്നത്. ചന്ദ്രപ്രകാശമില്ലാത്ത രാത്രി. ആകാശം മേഘാവൃതമായിരുന്നു. പിറ്റേദിവസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൽകണ്ഠയൊക്കെ മറന്നു ഞങ്ങൾ നന്നായി ഉറങ്ങിയെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ. ഞങ്ങളെല്ലാം നന്നേ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. രാത്രി സാമാന്യം തണുപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു.

പിറ്റേന്ന് നേരം പുലരുന്നതേയുള്ളു. ദ്വീപിൽനിന്ന് ഒരു വള്ളം ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുള്ള അഗ്നിപർവ്വതമുഖത്തു വന്നുനില്ക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. കൈയിൽ മണ്ണെണ്ണവിളക്കുകളേന്തി ഒരുസംഘം ആളുകൾ മുകളിലേക്കു കയറുകയാണ്. അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾ താഴോട്ടിറങ്ങി. ഏതാണ്ട് പകുതി വഴിക്ക് ഞങ്ങൾ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി. അവരുടെ നേതാവ് നല്ല അംഹാരിക് ഭാഷയിൽ ഞങ്ങളോടു ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ എന്തന്യായമാണ് ഞങ്ങളോട് ചെയ്തത്? നിങ്ങൾ രാത്രിയിലെത്തി അപകടകരമായ ഈ വനത്തിൽ തങ്ങിയതെന്തിന്? കഴുതപ്പുലിയും മറ്റു വന്യമൃഗങ്ങളും ഇവിടെ ധാരാളം. നിങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സംരക്ഷിക്കാത്തതിനു ഞങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയില്ലായിരുന്നുവോ?" വളരെ സൗഹൃദഭാവത്തിലാണ് നേതാവ് ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞത്. ഞാൻ ലജ്ജിതനായി.

എന്റെ സംഘത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ മാപ്പുപറഞ്ഞു. അതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ സ്നേഹാർദ്രസ്വരത്തിലാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം ശാസന തുടർന്നു. "ഞങ്ങൾ കാട്ടുമൃഗങ്ങളാണെന്നു നിങ്ങൾ കരുതിയോ? അതോ ദുർദേവതകളാണെന്നോ? നിങ്ങൾ നേരത്തെ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വിനീതമായ കുടിലുകളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉറങ്ങാൻ സ്ഥലമൊരുക്കുമായിരുന്നു. ഇനിയിപ്പോൾ വരൂ. നമുക്കുപോയി എന്തെങ്കിലും കഴിക്കാം."

അവരോടൊപ്പം ഞങ്ങൾ നടന്നു. ദ്വീപിലേക്കു വള്ളത്തിൽ പോയി. അവിടെ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ ഒരു വലിയ സംഘം ഒരുങ്ങിനിന്നിരുന്നു. മൺതറയോടുകൂടിയതും മേഞ്ഞതും വൃത്താകൃതിയുള്ളതുമായ ഒരു വിസ്തൃതമായ ഇടത്തേക്കു അവർ ഞങ്ങളെ നയിച്ചു. അവർ സമ്മേളിക്കാറുള്ള വേദിയായിരിക്കണമത്. നിലത്തിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം ഇരിപ്പിടം നല്കി. ബാർലി പുളിപ്പിച്ച ബിയർ ഞങ്ങൾക്കു കുടിക്കാൻ തന്നു. എവിടെനിന്നാണു വരുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവർ വിശദമായി വിവരിച്ചുതന്നു. കന്നുകാലികളെ വളർത്തുണ്ടെങ്കിലും അവർ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. എല്ലാവരും സസ്യാഹാരം ശീലിച്ചവർ. ധാന്യങ്ങളും മത്സ്യവുമാണവരുടെ പ്രധാന ഭക്ഷണം. എല്ലാവരും നല്ല ആരോഗ്യശാലികളായി തോന്നി. പ്രസന്നവദനരും. ബാഹ്യലോകത്തു നിന്നുള്ള ഈ വിചിത്ര സന്ദർശകരെ കാണുന്നതിൽ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ജിജ്ഞാസുക്കളായിരുന്നു.

അവർ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു വലിയ വിരുന്ന് ഒരുക്കാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടു, ആ ജില്ലയിലെ ഗവർണറായ മംഗേഷാസേയും രാജകുമാരൻ ഉടൻ അവിടെ എത്തുമെന്ന്. വേറൊരുവഴിയായി ജീപ്പിലാണ് അദ്ദേഹം വരുന്നത്. അദ്ദേഹം മൂന്നു മണിക്കൂർ മാത്രമേ യാത്രയ്ക്ക് എടുക്കൂ. ഗവർണറുടെ ആദ്യത്തെ ദ്വീപു സന്ദർശനമാണത്. ദ്വീപുവാസികൾ അതൊരു മഹാസംഭവമാക്കാനുള്ള പുറപ്പാടിലാണ്. നൃത്തവും വിഭവസമൃദ്ധമായ വിരുന്നും അവർ ഒരുക്കി. മാംസം മാത്രമില്ല. ഞങ്ങൾ പോരുന്ന കാര്യം അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഗവർണറുടെ സംഘത്തോടൊപ്പം ജീപ്പിൽ യാത്രചെയ്യാമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഏതായാലും ഞങ്ങൾ വിരുന്നു സല്ക്കാരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ബാർലികൊണ്ടുള്ള പാൻകേക്കുകളും സുഗന്ധവർഗങ്ങൾ ചേർന്ന കറികളും എല്ലാം ഇഷ്ടം പോലെ. ഇറച്ചി മാത്രമില്ല.

പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ഇതാണ്. ഒറ്റപ്പെട്ട ഈ ദ്വീപിലെ ആളുകൾ, രാജ്യത്തെ അംഹാരജനതയുമായി യാതൊരു സാമൂഹ്യ സമ്പർക്കവുമില്ലാതെ കഴിയുകയാണെങ്കിലും, അവർ കിരാതന്മാരോ കാട്ടുജാതികളോ ആയിരുന്നില്ല. നല്ല അന്തസ്സും സംസ്ക്കാരവും മര്യാദയുമുള്ള ഒരു ജനതയാണവർ. അതിഥികളെ ഭംഗിയായി സല്ക്കരിക്കുന്നവരും. മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പറ്റി ആളുകൾ പറഞ്ഞുപരത്തുന്ന കഥകൾ അതേപടി വിശ്വസിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ കുട്ടികളോടു പറഞ്ഞു. പ്രാകൃത മനുഷ്യരെപ്പറ്റി എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ചില മുൻവിധികൾ മനസ്സിൽനിന്നു പിഴുതുമാറ്റാൻ ഞാൻ ആരംഭിച്ചു. ചില ആളുകൾക്കു എഴുത്തും വായനയും അറിയില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ നൈസർഗികമായ അർത്ഥത്തിൽ അവർ സംസ്കൃതചിത്തരായിരിക്കാം. അതുപോലെ, സ്നേഹസമ്പന്നമായ മാനുഷികതയ്ക്ക് ഉടമകളും.

പുതിയ പരിവർത്തന ബിന്ദു

സുന്ദരമായ ഒരു ദിവസം. ഏതാനും നാളത്തെ അവധിക്കാലം ആസ്വദിക്കാനായി ചക്രവർത്തി ആംബോ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ കോളജ് സന്ദർശിക്കാൻ മനസ്സുവച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനവേളയിൽ ഒരു പ്രത്യേക പരിപാടി അവതരിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. വളരെ കുറച്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ അംഹാരിക്ക് ഭാഷയിൽ ഒരു നാടകം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ റിഹേഴ്സലും നടത്തി. എന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ചില നാടക ഭാഗങ്ങൾ അഭിനയിക്കാനും വിദ്യാർത്ഥികൾ തീരുമാനിച്ചു. ഷേക്സ്പിയറുടെ ജൂലിയസ് സീസർ എന്ന നാടകത്തിൽ സീസറിന്റെ വധവും മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ ചരമപ്രഭാഷണവുമായിരുന്നു അഭിനയിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത രംഗങ്ങൾ. ദീർഘമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കാൻപാകത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനം വിദ്യാർത്ഥികളിലാർക്കും ഇല്ലായ്കയാൽ മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ ഭാഗം ഞാൻ തന്നെ അഭിനയിക്കേണ്ടിവന്നു. ഷേക്സ്പിയറുടെ വാഗ്മിത്വം എനിക്കു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു കൊണ്ടാവണം, നാല്പത്തിയെട്ടു വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ വേഗം ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയ ചില വരികൾ ഇന്നും എനിക്കു ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നത്:

> "സുഹൃത്തുക്കളേ, റോമൻ പൗരന്മാരേ, നാട്ടുകാരേ, എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ചെവി തരുവിൻ – സീസറിനെ പ്രശംസിക്കാനല്ല, സംസ്ക്കരിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നിട്ടുള്ളത്.
>
> മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തിന്മകൾ അവരുടെ കാലശേഷവും നിലനില്ക്കുന്നു.
>
> അവർ ചെയ്യുന്ന നന്മയോ അവരുടെ അസ്ഥികളോടൊപ്പം അടക്കം ചെയ്യുന്നു.
>
> സീസറുടെ കഥയും അങ്ങനെ ആയിരിക്കട്ടെ.
>
> സീസർ അതിമോഹിയായിരുന്നെന്ന് ബ്രൂട്ടസ് പ്രഭു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ, അതു വേദനാജനകമായ കാര്യംതന്നെ. ദരിദ്രർ വിലപിച്ചപ്പോൾ സീസർ കരഞ്ഞു; അതിമോഹിയായവനു കൂടുതൽ കഠിനമായ ഹൃദയം വേണമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും, ബ്രൂട്ടസ് പറയുന്നു സീസർ അതിമോഹിയായിരുന്നെന്ന്. ബ്രൂട്ടസ് മാന്യനായ മനുഷ്യനാണ്. ലൂപർകാൾ മഹോത്സവത്തിൽ മൂന്നു തവണ ഞാൻ രാജകീയ കിരീടം സമ്മാനിച്ചത് നിങ്ങളെല്ലാം കണ്ടതാണ്. മൂന്നുതവണയും അദ്ദേഹം അതു നിരാകരിച്ചു. ഇതാണോ അതിമോഹം? എന്നിട്ടും ബ്രൂട്ടസ് പറയുന്നു, അദ്ദേഹം അതിമോഹിയായിരുന്നെന്ന്. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം മാന്യവ്യക്തിയാണ്. ബ്രൂട്ടസ് പറഞ്ഞത് ഖണ്ഡിക്കാന

ല്ല ഞാനിതു പറയുന്നത്. എനിക്കറിയാവുന്ന വസ്തുതകൾ ഞാനിവിടെ നിരത്തുന്നുവെന്നു മാത്രം. നിങ്ങളേവരും ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ ഗാഢമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു, കാരണമില്ലാതെയല്ല. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിലപിക്കുന്നതിൽനിന്നു നിങ്ങളെ തടയുന്നതെന്താണ്? അല്ലയോ വിധിപ്രഖ്യാപനമേ, നീ ക്രൂരമൃഗങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കു പലായനം ചെയ്തുവോ? മനുഷ്യർക്ക് യുക്തിചിന്ത നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു..... എന്നോടു പൊറുക്കുക. എന്റെ ഹൃദയം അവിടെ സീസറുടെ ശവമഞ്ചത്തിലാണ്. അതു തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കണം" (അദ്ദേഹം പൊട്ടിക്കരയുന്നു).

നാടകപ്രകടനം വളരെ നന്നായിരുന്നു. ഹെയ്ലി സെലാസി ചക്രവർത്തിക്ക് സന്തോഷമായിയെന്നു തോന്നി. മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചതിനുപുറമേ, അംഹാരിക്കിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമുള്ള നാടകങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്തതും ഞാനായിരുന്നു. പ്രകടനത്തിന്റെ അവസാനം ഞാൻ അംഹാരിക്കിൽ ഒരു ലഘുപ്രസംഗം നടത്തി. സന്ദർശനം കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ മാനിച്ചതിനു ചക്രവർത്തിക്കും ചക്രവർത്തിനിക്കും ഞാൻ നന്ദിപറഞ്ഞു.

എന്റെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞയുടൻ ചക്രവർത്തി തന്റെ അടുത്തേക്കു ചെല്ലാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ അംഹാരിക് എവിടെനിന്നു പഠിച്ചു?"

"ഇവിടെ ഈ രാജ്യത്തുവച്ചു തന്നെ, തിരുമേനീ", തെറ്റില്ലാത്ത അംഹാരിക്കിൽത്തന്നെ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"ഇവിടെ വച്ചോ? നിങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു വന്നിട്ട് എത്ര കാലമായി?"

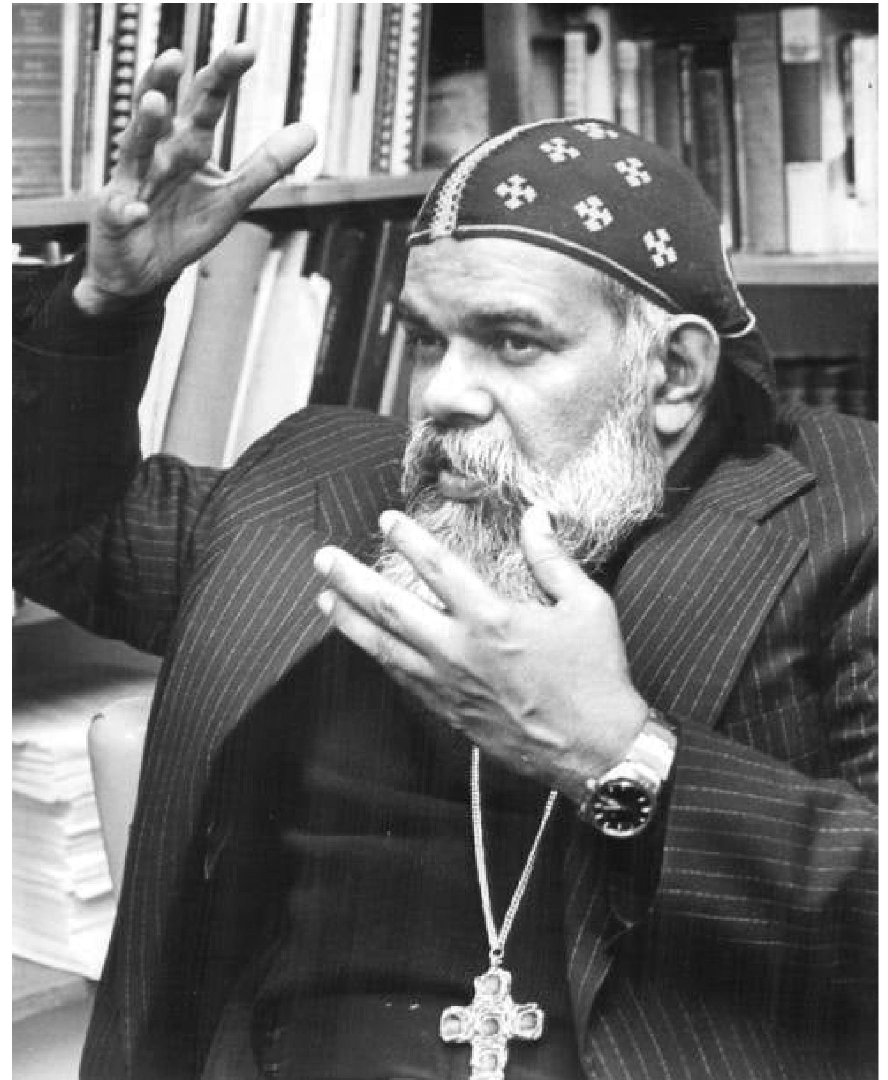
"ഒരു വർഷവും ഏതാനും മാസവും കഴിഞ്ഞു, തിരുമേനീ." ഞാൻ തല നമിച്ച് ആദരം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ഒരു വർഷവും ഏതാനും മാസവും മാത്രമോ? എത്യോപ്യയിൽ നാല്പതു വർഷമായി പാർക്കുന്ന ചില അർമീനിയക്കാർക്കു നിങ്ങളോളം നന്നായി ഞങ്ങളുടെ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ." ചക്രവർത്തി സൗമനസ്യത്തോടെ ചിരിച്ചു.

സ്വാഭാവികമായും എനിക്ക് അഭിമാനവും സന്തോഷവും തോന്നി. അദ്ദേഹം അംഹാരിക്കിൽ തന്നെ തുടർന്നു സംസാരിച്ചു. "നാം ജൂലിയസ് സീസറിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ല. ആ നാടകം അഭിനയിച്ചു കണ്ടിട്ടുമില്ല. ഇന്നു രാത്രി വായിക്കാനായി ആ നാടകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഒരു പ്രതി എനിക്കു കൊടുത്തയക്കാമോ?"

ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. ഒരു പുസ്തകം കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു സീസറുടെ (രാജാവിന്റെ) കൊലപാതകം എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഇത്രയേറെ ആകർഷകമായി തോന്നിയെന്നത് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമേ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയുള്ളു. ഹെയ്ലി സെലാസി തന്നെ സദാ വധഭീഷണിയിലായിരുന്നു. അകത്തുതന്നെയുള്ള ശത്രുക്കളോ സിംഹാസനസ്ഥാനമോഹികളോ അദ്ദേഹത്തെ ഏതുസമയത്തും കൊലപ്പെടുത്തിയേക്കാമെന്ന ഭീഷണി. ചക്രവർത്തിയുടെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള സംഭാഷണം അത്ര മെച്ചമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ പ്രഭാഷണം അദ്ദേഹം വർദ്ധിച്ച താല്പര്യത്തോടെ വായിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ ഫ്രഞ്ചു ഭാഷയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പരിശീലനം കിട്ടിയത്. ഫ്രഞ്ചുകാരായ കനേഡിയൻ ജെസ്യൂട്ടുകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചത്. ഇംഗ്ലീഷിലേക്കാൾ ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിൽ അനർഗളം സംസാരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നന്നായി മനസ്സിലാക്കി. മുസ്സോളിനി എത്യോപ്യ കീഴടക്കിവാണിരുന്ന അനേകം വർഷങ്ങളിൽ ഹെയ്ലി സെലാസി കുടുംബസമേതം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ബാത്തിലാണു പാർത്തിരുന്നത്.

എന്റെ ചെറുപ്പത്തിലെ ആരാധ്യപുരുഷന്മാരിൽ ഒരാളുമായുള്ള ഈ സംഗമം ആവേശകരമായ ഒരനുഭവമായിരുന്നു. ഞാൻ ലോകം അധികമൊന്നും കണ്ടിരുന്നില്ല. ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഈ അംഗീകാരം എന്റെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ പൊങ്ങച്ചത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടി. ജിമ്മയിലെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി എന്റെ പ്രതിഛായയ്ക്ക് ഇവിടെ ലഭിച്ച മൗലികമായ പരിവർത്തനത്തിനു ഞാൻ ദൈവത്തോടു നന്ദി പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ വിചിത്രങ്ങളാണ്. തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവം ഇതിലും വലിയ വിസ്മയമാണ് എന്നിലുണർത്തിയത്.

അംഹാരിക്കിൽ സീനിയർ അദ്ധ്യാപകൻ

1948 ഡിസംബർ മൂന്നാംവാരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രികാര്യാലയത്തിൽ നിന്നു വിചിത്രമായ ഒരു ഉത്തരവ് എനിക്കു ലഭിച്ചു. ആംബോയിൽ നിന്ന് എന്നെ ആഡിസ്അബാബയിലെ ഹെയ്ലി സെലാസി സെക്കണ്ടറി സ്ക്കൂളിലേക്ക് സ്ഥലംമാറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ്. അന്നു രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിദ്യാലയമായിരുന്നു അത്. ആ വിദ്യാലയത്തിലെ സീനിയർ അംഹാരിക്ക് അദ്ധ്യാപകനായിരിക്കും ഞാൻ. ചക്രവർത്തിയുടെ ഹിതാനുസരണമാണ് ഈ മാറ്റമെന്നും ഉത്തരവിൽ കാണിച്ചിരുന്നു! ഇതെന്നെ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനാക്കി. എനിക്കു വേണമെങ്കിൽ ഉത്തരവു നിരാകരിക്കാം. സ്ഥിതിഗതി നിർഭയം നേരിടാൻ തന്നെ ഞാനുറച്ചു.

അംഹാരിക്ക് വായിക്കാനും എഴുതാനും പ്രസംഗിക്കാനും എനിക്കു കഴിയും. പക്ഷേ ആ ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രീയമായ വിജ്ഞാനം എനിക്കില്ല. നസറേത്തിൽ വച്ച് മി. ടെലഹൂൺ ഡാംടെ (Telahun Damte) എന്ന സഹഅദ്ധ്യാപകൻ പഠിപ്പിച്ച ഭാഷാപരിചയമേ എനിക്കുള്ളു. വായിച്ചുപഠിക്കാൻ വേണ്ടത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. സി. എച്ച്. ആംബ്രസ്റ്റർ (C. H. Armbruster) രചിച്ച ഒരു വ്യാകരണപ്പുസ്തകമാണ് എനിക്ക് ആകെ കിട്ടിയത്. ഒരു തടിച്ച വലിയ ഗ്രന്ഥം. എത്യോപ്യക്കാരായ യുവ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിലല്ല ആ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിരുന്നത്. തന്മൂലം സ്വന്തമായി അംഹാരിക്കിൽ ഒരു പുതിയ വ്യാകരണം രചിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ഹൈസ്ക്കൂൾ നോട്ടുബുക്കിലാണ് ഞാനത് എഴുതിയത്. ക്രിസ്മസ് അവധിക്കാലം മുഴുവൻ വേണ്ടിവന്നു എഴുതി പൂർത്തിയാക്കാൻ.

ആഡിസ്അബാബ നഗരത്തിനു തൊട്ടുവെളിയിൽ സുന്ദരമായ കുന്നിനുമുകളിൽ കൊറ്റാബയിലെ പ്രസിദ്ധമായ ഹെയ്ലി സെലാസി സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അധികപങ്കും ബോർഡിംഗിൽ താമസിക്കുന്നവർ. സമൂഹത്തിലെ മുന്തിയ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ. എത്യോപ്യയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെ

ടുക്കപ്പെട്ടവർ. എനിക്ക് ഒരു ഹോസ്റ്റലിൽ പ്രത്യേക താമസസൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സ്കൂളിന്റെ ഡയറക്ടർ അന്ന് ഡോ. റോബർട്ട് എൻ. തോംസൺ ആണ്. രണ്ടു കൊല്ലം മുമ്പ് എന്നെ ഇന്ത്യയിൽ വച്ചു റിക്രൂട്ടു ചെയ്ത മാന്യദേഹം. ജിമ്മക്കേസിൽ ചക്രവർത്തിക്ക് അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കാൻ എന്നെ സഹായിച്ച സുഹൃത്ത്.

അന്ന് എത്യോപ്യയിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. പ്രസിദ്ധങ്ങളായ മറ്റു രണ്ടു സെക്കണ്ടറിസ്കൂൾ കൂടി അന്നു നിലവിലുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് മാനേജുമെന്റിലുള്ള ജനറൽ വിൻഗേറ്റ് സ്കൂളും ഫ്രഞ്ചു ജസ്വിറ്റുകളുടെ ഭരണത്തിലുള്ള ടഫാരി മാക്കോന്നൻ സ്കൂളും. അധികപങ്കും കനേഡിയൻ മാനേജുമെന്റിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളായിരുന്നു ഒന്നാം സ്ഥാനത്ത്. മറ്റു രണ്ടു സ്കൂളിലെയും അംഹാരിക്ക് അദ്ധ്യാപകർ (ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനും ഒരു ഫ്രഞ്ചുകാരനും) അംഹാരിക്ക് ഭാഷയും അനുബന്ധ ഭാഷകളും പല വർഷങ്ങൾ പഠിച്ച് അവഗാഹം നേടിയ പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ ഉച്ചാരണരീതി അത്ര ശരിയായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. ഉച്ചാരണത്തിന്റെ ശരിയായ ഊന്നലിലും വാഗ്മിത്വത്തിലും മാത്രമായിരുന്നു ഞാൻ അവരേക്കാൾ മികവു കാട്ടിയത്.

11, 12 ഗ്രേഡുകളിൽ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കാൻ നിയുക്തനായി. എനിക്ക് ഒരു അസിസ്റ്റന്റിനെ ലഭിച്ചു–എത്യോപ്യയിലെ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു സാഹിത്യകാരൻ. പണ്ഡിതനും വൈദികനും. പേര് കൻഗേത ഹെയ്ലി ഗോർജിസ് (Kanhgeta Hailegiorgis). സൗഹൃദം പുലർത്തുന്ന സഹൃദയൻ. യുവാവായ ഒരു വിദേശിയനെ തന്റെ മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം അല്പം പോലും നീരസം ഭാവിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പത്തിലൊരംശം എനിക്കില്ല. ഭാഷയിൽ അത്രത്തോളം നിയന്ത്രണവുമില്ല. അംഹാരിക്കിൽ സംശയം തോന്നിയപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു സംശയനിവൃത്തി സാധ്യമല്ലാതെ വന്നാൽ, നീതിന്യായമന്ത്രി മി. മാർസേഹസ്സാനെ (Marsae Hazan) എനിക്കു സമീപിക്കാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിനകം അംഹാരിക്കിൽ ഒരു വ്യാകരണം രചിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ ഒരു ഉത്തമ സുഹൃത്തായിത്തീർന്നു.

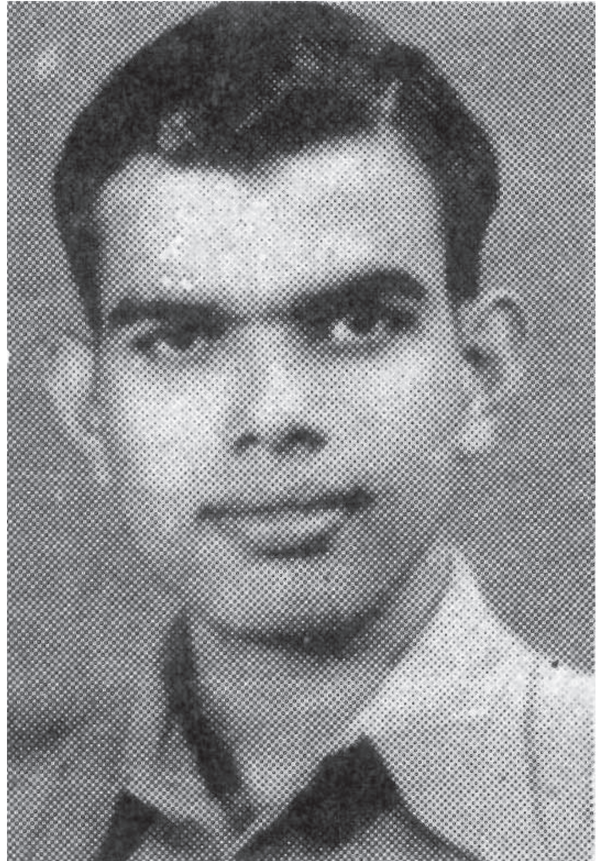
ആംബോയിലെ നയംതന്നെ ഞാൻ ഇവിടെയും പിന്തുടർന്നു. ആദ്യദിവസം തന്നെ ഞാൻ ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞു. അവർ ശൈശവം മുതൽ പഠിക്കുന്ന ഭാഷയാണിത്. പത്തുപതിനൊന്നു വർഷം അവർ സ്കൂളിൽ തന്നെ ഭാഷ പഠിച്ചുകാണും. ഞാനാകട്ടെ അറച്ചറച്ചു വിദേശഭാഷ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി. അവർ എന്നിൽനിന്നു പഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി എനിക്ക് അവരിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ഇതെല്ലാം ഞാൻ അവരോടു തുറന്നുപറഞ്ഞു. അവർ സത്യസന്ധമായ ഈ നിലപാടിനോടു രചനാത്മകമായിത്തന്നെ പ്രതിസ്പന്ദിച്ചു.

കുറേക്കാലത്തേക്ക് ഗവൺമെന്റിലെ എല്ലാ മന്ത്രിമാരും ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ നിന്നു പാസ്സായവരായിരുന്നു (ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ മതി). എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളിലൊരാൾ പിൽക്കാലത്ത് നിയമം പഠിച്ച് എത്യോപ്യയിലെ ചീഫ്ജസ്റ്റീസ് ആയി.

മൂന്നു സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളും ലണ്ടൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പരീക്ഷയാണ് നടത്തുന്നത്. എന്റെ ആദ്യവർഷത്തെ അദ്ധ്യാപനം കഴിഞ്ഞു നടന്ന പരീക്ഷയിൽ എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മറ്റു രണ്ടു സ്കൂളുകളെയും കവച്ചുവച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, ലണ്ടൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അംഹാരിക്ക് പരീക്ഷയിലെ മുൻ റിക്കോർഡ് തകർക്കുകകൂടി ചെയ്തു. ഇതിൽ ഞാൻ അഭിമാനഭരിതനായി. അത് എന്റെ അദ്ധ്യാപനമേന്മ കൊണ്ടൊന്നുമല്ല. എന്നോടൊന്നിച്ചു ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ കാണിച്ച ആവേശപൂർവമായ താല്പര്യം ഒന്നുമാത്രമാണതിനു നിദാനം.

മാത്രമല്ല, അതു ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രിയംകര വിദ്യാലയമായിരുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലാ മാസവുംതന്നെ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു. എത്യോപ്യയുടെ ഭാവിപ്രത്യാശ ഈ വിദ്യാലയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തം. മിക്കപ്പോഴും ചക്രവർത്തി ട്രക്ക് നിറയെ മധുരപലഹാരങ്ങളും ഫലവർഗങ്ങളുമായാണ് വരുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ. ചിലപ്പോൾ ഡയറക്ടറുടെ ഓഫീസിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം എനിക്കാളയയ്ക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കാൻ (ഒരിക്കൽ ചക്രവർത്തി ഈ വിവരം എന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചക്രവർത്തിനിയോടു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടതാണ്).

ഈ സമയത്താണ് ഞാൻ ബൈബിൾ സംബന്ധിച്ച് സ്വകാര്യപഠന ക്ലാസ്സുകൾ ക്രമമായി ആരംഭിച്ചത്. അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വമനസ്സാ വന്നു

ചേർന്നു. ഞാൻ ഒരു അയ്മേനി മാത്രമായിരുന്നു അന്ന്. അതുകൊണ്ടു നഗരത്തിലെ ഒരു സന്യാസി വൈദികനെ ഞാൻ സഹായത്തിനു ക്ഷണിച്ചു – തക്സാ അനുസരിച്ചുള്ള ആരാധനാശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സഹായം നല്കി. അബ്ബാ ഹബ്തേമറിയാം (Abba Habtemariam) എന്നായിരുന്നു വൈദികന്റെ പേര്. അതിബുദ്ധിമാനും സമർപ്പണജീവിതത്തിന്റെ ഉടമയുമായ ഒരു നല്ല വൈദികൻ. പില്ക്കാലത്ത് എത്യോപ്യയിൽ എന്റെ രണ്ടാമത്തെ വാസക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെ ചക്രവർത്തിക്കു പരിചയപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. ചക്രവർത്തിയുടെ ട്രിനിറ്റി കത്തീഡ്രലിലെ (അന്ന് എത്യോപ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദേവാലയം) റെക്ടർ എന്ന നിലയിൽ അബ്ബാ ഹബ്തേമറിയം പ്രസിദ്ധിയാർജിച്ചു.

അബ്ബാ ഹബ്തേമറിയാമും ഞാനും ചേർന്നു മതപരിപാടികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എത്യോപ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പരമ്പരാഗത ആചാരങ്ങളെ ഉല്ലംഘിക്കുകയോ എതിർക്കുകയോ ചെയ്യാതെതന്നെ. ജിമ്മാ സംഭവം ബഹുകാതം പിന്നിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ബൈബിൾ ക്ലാസുകൾ എടുക്കുന്നതിൽനിന്ന് ആരും എന്നെ ഇത്തവണ തടയുകയില്ലെന്ന് എനിക്കുറപ്പായിരുന്നു. ബൈബിളിന്റെ കാര്യത്തിലും മറ്റു മത കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും എന്റെ അജ്ഞത എത്രയോ അപാരമാണെന്ന് ഈ സ്വകാര്യപഠന പരിപാടിയുടെ വേളയിലാണ് എനിക്ക് ബോധ്യമായത്. അമേരിക്കയിൽ പോയി കോളജിൽ ചേരുന്നതിനും അതേസമയം തന്നെ ദൈവശാസ്ത്രപഠനം കൂടി നടത്തുന്നതിനും, അതു നടക്കാത്തപക്ഷം കോളജിൽ നിന്നു ബിരുദം നേടിയശേഷം ദൈവശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിനുമായി അമേരിക്കയിലെ ചില പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്താൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

കൂടുതൽ യാഥാസ്ഥിതികരായ ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ് ബൈബിൾ സ്കൂളുകളാണ് എനിക്ക് അമേരിക്കയിൽ സ്കോളർഷിപ്പു നല്കാൻ തയാറായത്. ഇതിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനല്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം ദൈവത്തിന്റെ വഴി തുറന്നുകിട്ടി.

ഗോഷനിലേക്കുള്ള മാർഗം

ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഡബ്രെബ്രസീറ്റിലേക്കുള്ള (ബഷോഫ്ടു) തീവണ്ടിയിൽ യാത്രചെയ്യുകയാണ്. ആഡിസ്അബാബയ്ക്ക് കിഴക്കുമാറി 40 കിലോമീറ്റർ അകലെ സുഖവാസസ്ഥലമാണു ലക്ഷ്യം. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു വാരാന്ത്യ വിശ്രമവേളയായിരുന്നു. പക്ഷേ, ദൈവത്തിന് എന്തോ ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. നസറേത്തിൽ ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്ന ചില അമേരിക്കൻ മെനോനൈറ്റ് മിഷനറിമാർ ആ കംമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പഴയ സുഹൃത്തായ "മി. ജോർജിനെ" ഇങ്ങനെ കണ്ടുമുട്ടിയതിൽ അവർ ആഹ്ലാദഭരിതരായി. അവരുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന (എനിക്കു പരിചയമില്ലായിരുന്ന) സഹയാത്രികനെ അവർ എനിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി. അമേരിക്കയിൽ മെനോനൈറ്റ് സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി സെക്രട്ടറി ഓരി ഒ. മില്ലർ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള മെനോനൈറ്റ് റിലീഫ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മേധാവി കൂടിയാണദ്ദേഹം. എത്യോപ്യയിലെ മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണദ്ദേഹം. എന്റെ ജിമ്മാ അനുഭവങ്ങളെ

ക്കുറിച്ചും അംഹാരിക് ഭാഷയിലുള്ള സാഹസങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. ഭാവിയിലേക്കുള്ള എന്റെ പദ്ധതികൾ അറിയുന്നതിൽ അദ്ദേഹം താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കൂടുതൽ പഠനത്തിനായി അമേരിക്കയിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ഞാൻ പറഞ്ഞു. എനിക്കു ബി. എ. ഡിഗ്രി ഇല്ലാത്തതിനാൽ നിലവാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും വൈദികകോളജിൽ പ്രവേശനം കിട്ടുക പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ഞാൻ തേടി.

"ദൈവശാസ്ത്രപഠനത്തിനു ഡിഗ്രി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. എന്റെ സഹോദരനായ ഏണസ്റ്റ് മില്ലർ (ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ മിഷനറിയായിരുന്നു) ഇപ്പോൾ ഗോഷൻ കോളജിന്റെ പ്രസിഡണ്ട് ആണ്. താങ്കൾക്ക് അഡ്മിഷൻ തരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവില്ല. നല്ല ഒന്നാംതരം കോളജാണു ഗോഷൻ. ഇന്ത്യാനയിലാണത്. ഷിക്കാഗോയിൽ നിന്നു വലിയ ദൂരമില്ല. വിവരങ്ങൾ എഴുതിത്തരിക. എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നു ഞാൻ നോക്കട്ടെ."

അദ്ദേഹം വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്തു. ആവശ്യമായ കടലാസുകൾ ഞാൻ പൂരിപ്പിച്ചയച്ചു. എന്റെ പ്രവേശനം ഉറപ്പായി. എന്റെ യാത്ര ഒഴികെ മറ്റെല്ലാ ചിലവുകളും നേരിടാവുന്ന സ്കോളർഷിപ്പും നല്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. ടിക്കറ്റിനാവശ്യമായ പണം ഞാൻ മിച്ചം വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എത്യോപ്യ വിടൽ: വിഷമപ്രശ്നം

1950 ജൂണിൽ സ്കൂൾ വർഷം അവസാനിക്കുന്നതോടെ എത്യോപ്യൻ ഗവൺമെന്റുമായി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന മൂന്നു വർഷക്കരാർ അവസാനിക്കുകയാണ് (വാസ്തവത്തിൽ എത്യോപ്യയിൽ ചെലവിട്ടകാലം രണ്ടു വർഷവും ഏഴു മാസവും. 1947 നവംബറിലേ ഞാൻ അവിടെ എത്തിയുള്ളു).

എന്റെ ഉദ്യോഗകരാർ മൂന്നു വർഷത്തേക്കുകൂടി പുതുക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കത്ത് വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രികാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് മാർച്ചു മാസത്തിൽ എനിക്കു കിട്ടി. ജിമ്മാ സംഭവകാലത്തു ഞാൻ ഡയറക്ടർ ജനറലിനോടു വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ കരാർകാലാവധി കഴിഞ്ഞ് ഒരൊറ്റ ദിവസം പോലും ഇവിടെ തങ്ങാൻ എനിക്കു സമ്മതമില്ലെന്ന് വളരെ ഭവ്യമായി ഞാൻ മറുപടികൊടുത്തു. കരാർ പുതുക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം ഞാൻ നിരാകരിച്ചു. പഠനം തുടരാൻ ഞാൻ വിദേശത്തു പോകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി കത്തിൽ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

സ്കൂൾ വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. പരീക്ഷകൾ കഴിഞ്ഞു. വാർഷിക സ്പോർട്സ്, സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിൽ നടക്കുകയാണ്. രാജ്യമൊട്ടുക്കുള്ള സ്പോർട്സ് ടീമുകൾ വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആർമി, എയർഫോഴ്സ്, ചക്രവർത്തിയുടെ അംഗരക്ഷക സംഘം, പോലീസ്, മറ്റു സ്കൂളുകൾ ഇങ്ങനെ എല്ലാ ടീമുകളും. ചക്രവർത്തിയും ചക്രവർത്തിനിയുമാണു മുഖ്യാതിഥികൾ. എല്ലാ സീനിയർ ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നയതന്ത്ര പ്രതിനിധികളും സന്നിഹിതരാണ്.

പ്രധാന മത്സരങ്ങളും ഫലങ്ങളും മൈക്കിലൂടെയും ഉച്ചഭാഷിണിയിലൂടെയും ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിക്കുന്ന ചുമതല (അനൗൺസർ) എനിക്കായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലും അംഹാരിക്കിലുമായി ഞാൻ അതു നിർവഹിച്ചു. എന്റെ ജോലി ജനങ്ങളിൽ മതിപ്പുളവാക്കിക്കാണണം. അക്കാലത്ത് സ്പോർട്സ് കാര്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും അംഹാരിക്കിലും ഒരുപോലെ അനർഗളമായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ ദുർലഭമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ നന്നായി സംസാരിക്കുന്നവർക്ക് അംഹാരിക്കിൽ ഉച്ചാരണ ശുദ്ധി ഉണ്ടാവില്ല. അനൗൺസറെപ്പറ്റി പ്രധാന വ്യക്തികൾ ഓരോന്നു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ കപോലകല്പിതമായ പുരാവൃത്തങ്ങളും. വീണ്ടും അത് എന്റെ വിജയത്തിന്റെ മറ്റൊരു ദിവസമായി. ഞാൻ ഒരു ഇതിഹാസ കഥയും വിഖ്യാത പുരുഷനുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ചക്രവർത്തിയും രാജകുടുംബവുമായി സുപ്രധാന കൂടിക്കാഴ്ച

സ്പോർട്സ് അവസാനിച്ചപ്പോൾ സ്കൂൾ ചുറ്റിനടന്നു കാണാൻ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് അവസരം നൽകണമെന്നു ചക്രവർത്തിയും ചക്രവർത്തിനിയും തീരുമാനിച്ചു. അവരുടെ അഭിമാനപാത്രമായിരുന്നു ഈ വിദ്യാലയം. കുടുംബം വളരെ വിശാലമായ ഒന്നുതന്നെ. കിരീടാവകാശിയായ അസഫാവു വോസൻ (Asfau Wossen) രാജകുമാരൻ (സീമന്തപുത്രൻ), ജീവനോടിരിക്കുന്ന ഏകപുത്രി ടെനാഗ്ന്യൂർക്ക് (Tenagneworq) രാജകുമാരി, ചക്രവർത്തിയുടെ വത്സലപുത്രനായി ആളുകൾ പരിഗണിക്കുന്ന മക്കോന്നൻ രാജകുമാരൻ, രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരുടെയും പത്നിമാർ, അരഡസനിലേറെ വരുന്ന പൗത്രന്മാർ, അവിവാഹിതനായ കനിഷ്ഠ പുത്രൻ സഹ്‌ലേ സെലാസി (Sahle Sellassie) രാജകുമാരൻ. ചക്രവർത്തി മുമ്പേ നടന്നു. അദ്ദേഹം എന്നെ അടുത്തേക്കു വിളിച്ചു. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അംഹാരിക്ക് ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"താങ്കൾ ഈ രാജ്യം വിട്ടുപോവുകയാണെന്നു കേട്ടല്ലോ. എന്തുകൊണ്ട്?" ചക്രവർത്തി എന്നോടു ചോദിച്ചു.

"അതോ, തിരുമേനീ, എനിക്കു കൂടുതൽ പഠിക്കണം."

"എന്തു പഠിക്കാൻ?" ചക്രവർത്തി ചോദിച്ചു.

"ദൈവശാസ്ത്രം പഠിക്കണമെന്നുണ്ട്, തിരുമേനീ."

"എവിടെയാണ് ദൈവശാസ്ത്രം പഠിക്കുക?"

"അമേരിക്കയിൽ, തിരുമേനീ. എനിക്കൊരു സ്കോളർഷിപ്പു തരാമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്."

"ദൈവശാസ്ത്രം അമേരിക്കയിലോ? അവിടെ അവരതു പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?"

"ഉവ്വ്, തിരുമേനീ. ആദ്യമേ എനിക്കു കോളജു ബിരുദം സമ്പാദിക്കണം."

"നീ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രവും പഠിക്കേണ്ടതില്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിനക്ക് ആവശ്യത്തിനറിയാം. നീ ഇവിടെ താമസിച്ച് എനിക്കുവേണ്ടി ജോലി ചെയ്യുക. ഞങ്ങൾക്ക് നിന്നെ ഇവിടെ ആവശ്യമുണ്ട്."

"തിരുമേനീ, എനിക്കൊരു സ്കോളർഷിപ്പുണ്ട്, ഞാൻ വിമാന ടിക്കറ്റും വാങ്ങിച്ചു കഴിഞ്ഞു." ഞാൻ ഒരു മടയനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു.

"അതൊരു വലിയ പ്രശ്നമല്ല. താങ്കൾ ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുക. എന്റെ സ്വന്തം സ്റ്റാഫിൽ താങ്കളെ ആവശ്യമുണ്ട്."

ഇതിനെന്തു മറുപടി പറയണമെന്നു ഞാൻ ഒന്നു സന്ദേഹിച്ചു. നിർദ്ദേശം ഞാൻ നിരാകരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഇപ്പോഴൊന്നും പറയേണ്ട. നാം കിരീടാവകാശിയോടു പറയാം. താങ്കൾക്ക് അദ്ദേഹവുമായി ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യാം."

കിരീടാവകാശിയായ രാജകുമാരൻ തൊട്ടുപിന്നാലെ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു – ഈ സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട്. ചക്രവർത്തി പുത്രനെ വിളിച്ച്, എന്തോ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അതു ശ്രവിക്കാതെ അവിടെ നിന്നു മാറി.

കിരീടാവകാശി അനന്തരം എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, എന്നോടു ചോദിച്ചു. "എനിക്കൊരു കാര്യം സംസാരിക്കാനുണ്ട്. നാളെ രാവിലെ എട്ടുമണിക്ക് എന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രാതലിനുവരുമോ?"

പിറ്റേന്നു രാവിലെ ഞാൻ കിരീടാവകാശിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. ചക്രവർത്തിയുടെ കനത്ത കാവലുള്ള കൊട്ടാരത്തിനു തൊട്ടുവെളിയിലാണത്. ആറുറോഡുകൾ സന്ധിക്കുന്ന ആ കവലയ്ക്ക് സിദിസ്റ്റ് കൈലോ എന്നു പേര്. സ്വീകരണം വളരെ ഹൃദ്യമായിരുന്നു. പ്രാതൽ വിഭവസമൃദ്ധവും. ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനു പിതാവ് തന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടതായി രാജകുമാരൻ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് എന്തു ശമ്പളവും ചോദിക്കാം. ഞാൻ അദ്ധ്യാപകനായിരിക്കുകയില്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ സ്റ്റാഫിലായിരിക്കും എനിക്കു ജോലി. ചക്രവർത്തിക്ക് എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നു രാജകുമാരൻ പറഞ്ഞു. ചക്രവർത്തിക്കു ചുറ്റിലും വിശ്വസ്തരായ അനുയായികളെ വേണം. കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാതെ ഇപ്പോഴത്തെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കാൻ രാജകുമാരൻ ഉപദേശിച്ചു.

കുറച്ചൊരു അമ്പരപ്പോടെ, എന്നാൽ സുവ്യക്തമായി തന്നെ, ഞാൻ രാജകുമാരനോടു പറഞ്ഞു, എന്റെ ജീവിതവിളി അവശ്യമായും മതപരമാണെന്ന്. എനിക്കു വയസ്സ് 28 ആയി. ഇതുവരെ കോളജു വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടിയിട്ടില്ല. കുറച്ചൊരു വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭമാണിത്. എത്യോപ്യൻ ജനതയോട് എനിക്കു വളരെയേറെ സ്നേഹമുണ്ട്. ചക്രവർത്തിതിരുമേനിയോട് എനിക്ക് അത്യധികമായ ആദരവും സ്നേഹവും ഉണ്ട്. ചക്രവർത്തിയുടെ സ്നേഹവായ്പ് എന്നെ ഗാഢമായി സ്പർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നിലുള്ള വിശ്വാസത്തിനു ഞാൻ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ എനിക്കു പോയേ മതിയാവു. കാരണം, ഇതു ദൈവവിളിയാണ്.

അസഫാവ് വോസ്സൻ രാജകുമാരന്റെ ഹൃദയത്തെ അത് ഗാഢമായി

സ്പർശിച്ചതുപോലെ തോന്നി. ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്ന് ഇതുപോലെ ഒരു ഉദ്യോഗനിർദ്ദേശം നിരാകരിക്കുന്ന എന്നേപ്പോലൊരു വ്യക്തിയെ താൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്റെ തീരുമാനത്തെ അദ്ദേഹം ആദരിക്കുന്നുവെന്നും വിവരം തന്റെ പിതാവിനെ ധരിപ്പിക്കാമെന്നും രാജകുമാരൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

സമ്മർദം തുടരുന്നു

ഏതായാലും സമ്മർദ്ദതന്ത്രം അവിടെ അവസാനിച്ചില്ല. ആഡിസ് അബാബയിൽ പാർക്കുന്ന ഹാരാർ ആർച്ചുബിഷപ്പും അതിശക്തനുമായ ആബൂനാ തെയോഫിലോസ് എന്നെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയുടെ വളരെ അടുത്ത വ്യക്തിയായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിയാം. എത്യോപ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വലിയ പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. നേരത്തെ ലിഖ് ലിഖാവെന്റ് മഹാരി എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. ചക്രവർത്തിയുടെ ഹോളി ട്രിനിറ്റി കത്തീഡ്രലിന്റെ മേധാവി കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ആബൂനാ തെയോഫിലോസ് എന്നെ സ്വന്തം അരമനയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. മറ്റൊരു തന്ത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചത് – ശകാരതന്ത്രം. "നീ ഒരു ഭാരതീയൻ," കളിയാക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ, എന്നാൽ സ്നേഹവായ്പോടും വർഗീയതാസ്പർശം കൂടാതെയും, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "നന്ദികെട്ടവൻ എന്ന സ്വഭാവത്തിനു കുപ്രസിദ്ധരാണ് ഭാരതീയർ,'' എന്നെ പ്രകോപിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ജിമ്മാ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയും എന്റെ എത്യോപ്യൻ ജീവിതത്തിലെ ശിഷ്ടം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം അദ്ദേഹം നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഇടയ്ക്കിടക്കു സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു താനും. ജിമ്മയിൽ എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളിൽ ചിലത് ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഞാൻ ചോദിച്ചു. "ആരാണു കൃതഘ്നർ?" ഭാരതീയരോ എത്യോപ്യക്കാരോ?"

"ഈ കഥകളൊക്കെ വീണ്ടും പൊക്കിക്കൊണ്ടു വന്ന നീ ഒരു ധിക്കാരിയാണ്. ഞങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിന്റെ പാതയിലെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു അത്. ഇപ്പോൾ നീ ഞങ്ങളിൽ ഒരാളായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു."

പരിഹസിക്കുകയും ശകാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തന്ത്രം തുടർന്നുകൊണ്ട് ആബൂനാ തെയോഫിലോസ് ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു. ഒരു പിടക്കോഴി ഏതാനും മുട്ടയിട്ടു. അവയെ വിരിക്കാൻ വച്ചു. ഏതോ അവിചാരിത സംഭവത്തിന്റെ ഫലമായി വിരിയിക്കാനുള്ള മുട്ടകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു താറാവിന്റെ മുട്ടയും വന്നുപെട്ടു. മുട്ട വിരിഞ്ഞപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരെണ്ണം താറാവിന്റെ കുഞ്ഞാണെന്നു പിടക്കോഴിക്കു മനസ്സിലായുള്ളു. അവൾ അതിനെ കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കൂടെ വളർത്തി. താറാവിൻ കുഞ്ഞിനു ചിറകു വിരിഞ്ഞപ്പോൾ അതു കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിട്ടു പറന്നുപോയി. കഥയുടെ ഗുണപാഠം: എത്യോപ്യൻ പിടക്കോഴി വിരിയിച്ച കൃതഘ്നയായ താറാവിൻ കുഞ്ഞാണു ഞാൻ. ഇപ്പോൾ പറന്നുപോകാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു.

ഞാൻ ഒരു മടയനാണെന്നും ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ അറിയാത്തവനാണെന്നും ആർച്ചുബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു. ഞാൻ വാസ്തവത്തിൽ മടയനാണെന്നും തല്ക്കാലത്തേക്കു എത്യോപ്യ വിടുന്നതിനുള്ള എന്റെ തീരുമാനം വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തതിനു കാരണമതാണെന്നും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഞാൻ ദീർഘമായും ഗാഢമായും പ്രാർത്ഥിച്ച കാലഘട്ടമാണിത്. ദൈവവിളി സംബന്ധിച്ച എന്റെ മനോബോധ്യം അചഞ്ചലമായിരുന്നു.

അവിടെയും കാര്യങ്ങൾ തീർന്നില്ല. എത്യോപ്യക്കാരും ഇന്ത്യക്കാരും കാനഡക്കാരും ആയി അനേകംപേർ – ചിലർ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രേരണമൂലവും ചിലർ അല്ലാതെയും – എന്റെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു. അവസാനത്തെ ഒരു ശ്രമത്തെ അല്പം നർമബോധത്തോടെ മാത്രമേ കാണാനാവൂ. വലിയ അംഹാരിക് പണ്ഡിതനും നീതിന്യായവകുപ്പു മന്ത്രിയുമായ ബ്ലാറ്റ മാർസെ ഹസനെപ്പറ്റി ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം എന്നെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. പ്രാരംഭ ഉപചാരങ്ങൾക്കും ആശ്ലേഷങ്ങൾക്കും ശേഷം ഞങ്ങൾ ഒരു ചെറുകട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. എന്നോടു സംസാരിക്കാൻ ചക്രവർത്തി തന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടതായി അദ്ദേഹം വളച്ചുകെട്ടില്ലാതെ പറഞ്ഞു. എത്യോപ്യ വിടുന്നതിനുള്ള എന്റെ തീരുമാനം അപക്വവും വഴിതെറ്റിയതുമാണെന്നു പൈതൃക വാത്സല്യത്തോടെ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അദ്ദേഹം രണ്ടു നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുമ്പിൽ വച്ചു. ആദ്യത്തേത് ഔദ്യോഗികം. നീതിന്യായവകുപ്പുമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് എത്യോപ്യൻ പൗരത്വം നൽകാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാണ്. രണ്ടാമത്തേതു വ്യക്തിപരമാണ്. ഞാൻ ഒരു എത്യോപ്യൻ ബാലികയെ വിവാഹം കഴിച്ച് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഇവിടെ ചെലവഴിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിനു പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു മകളുണ്ട്. ഒരു സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിനി. ഇപ്പോൾ ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിലാണ്. അവളുടെ ഫോട്ടോ അദ്ദേഹം എന്നെ കാണിച്ചു. "അവൾ ബുദ്ധിമതിയാണ്; സുമുഖിയും. സ്വഭാവം അത്യുൽകൃഷ്ടം." അനന്തരം അദ്ദേഹം അവളുടെ നോട്ടുബുക്കുകൾ എന്നെ കാണിച്ചു.

ഇതെന്നെ കുറച്ചൊന്നു പരിഭ്രമിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്പമൊരു ചിന്താക്കുഴപ്പവും എനിക്കുണ്ടായി. രണ്ടു നിർദ്ദേശങ്ങളും അപ്പാടെ നിരാകരിക്കുക മര്യാദയല്ല. എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാകുന്നതു വരെ ഞാൻ വിവാഹകാര്യം ആലോചിക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റും ചില മുട്ടുശാന്തികൾ പറഞ്ഞ് ഞാൻ കഷ്ടിച്ചു തലയൂരി. എത്യോപ്യൻ പൗരത്വം സ്വീകരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ശഠിച്ചു. ഏതാനും ദിവസത്തിനകം ഞാൻ രാജ്യം വിടുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കാനാവില്ലെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. എനിക്കു വളരെ വിഷമകരമായി തോന്നിയ ഒരു സംഭാഷണം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു.

1950 ജൂൺ മാസത്തിൽ ഞാൻ എത്യോപ്യ വിട്ടു.

(തുടരും)

കൗൺസലിംഗ് പരിശീലനം സംഘടിപ്പിക്കുന്നു

കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള വിപാസ്സന വൈകാരിക സഹായകേന്ദ്രം ഈ മാസം 31 മുതൽ മൂന്നു ദിവസത്തേക്ക് അടിസ്ഥാന കൗൺസിലിംഗിൽ പരിശീലനം സംഘടിപ്പിക്കുന്നു.

മനശാസ്ത്ര പ്രഥമശുശ്രൂഷ, ആത്മഹത്യ പ്രതിരോധം എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് പരിശീലനം. സന്നദ്ധ സേവനത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള വിദ്യാർഥികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും പരിശീലനത്തിൽ പങ്കെടുക്കാം.

കൗൺസിലിംഗിൽ മുൻപരിചയം നിർബന്ധമില്ല. താല്പര്യമുള്ളവർ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഫോൺ നമ്പറിലോ ഇ-മെയിൽ വിലാസത്തിലോ ഈ മാസം 25-നു മുൻപ് ബന്ധപ്പെടുക.പരിശീലനം പൂർണമായും സൗജന്യമാണ്.

വിപാസ്സന വൈകാരിക സഹായകേന്ദ്രം, ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റുഡൻസ് സെൻറർ, സി.എം.എസ് കോളേജ് ജംഗ്ഷൻ, കോട്ടയം-1

ഫോൺ: 9446535559, 9447806802. ഇ-മെയിൽ: vipassana.mohe@gmail.com

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

ലേഖനം

വി. ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ഒരു തീർത്ഥാടനം

ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ
(ജ്യോതിസ് ആശ്രമം രാജസ്ഥാൻ)

(3) വെള്ളപ്പൊക്കം

ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ സംസ്കാരം കായേൻ ആരംഭിച്ച സംസ്കാരം ആണ്. ഈ സംസ്കാരം നോഹയുടെ കാലം വരെ നീണ്ടുനിന്നു. എങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ മൂലം നോഹയുടെ കാലത്തെ പ്രളയത്താൽ നശിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സമയത്തുള്ള ജനങ്ങൾ വെറും അപരിഷ്കൃതരല്ലായിരുന്നു. ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പരിശോധനയിൽ ഈ വിവരം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രളയത്തിൽ അടിഞ്ഞുകൂടിയ ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗ പരിശോധന നടത്തിയ ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, നോഹയുടെ കാലത്തുണ്ടായ പ്രളയത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ച ഭൂമിക്കടിയിലെ ഭൂപാളികളിൽ നിന്നും യൂർ, കിഷ്, ഫാറാ എന്നീ മൂന്നു പട്ടണങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കായേന്റെ മകനായ ഹാനോക്കിന്റെ പേരിൽ കായേൻ പട്ടണം പണിതതായി നാം വായിക്കുന്നു.

ആദാമിനുശേഷം എട്ടാമത്തെ തലമുറയിൽ മെഥൂശലഹിന്റെ മകനായി ജനിച്ച് ലാമേക്കിന് ഒരു മകൻ ജനിക്കുന്നു. “യഹോവ ശപിച്ച ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയിലും നമ്മുടെ കൈകളുടെപ്രയത്നത്തിലും ഇവൻ നമ്മെ ആസ്വസിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞ് അവനു നോഹ എന്നു പേർ ഇട്ടു. മനുഷ്യന്റെ തിന്മ പ്രവൃത്തികളിൽ എല്ലാ ക്ഷമയും നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവം അവരിൽ നല്ലവരായ നോഹയെയും കുടുംബത്തെയും മറ്റ് എല്ലാ ജീവികളിൽ നിന്നും ഈരണ്ടിനെയും നോഹയുടെ പെട്ടകത്തിൽ കൂടി പ്രളയത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ മൂലം അവനെ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ ദൈവം അനുതപിക്കുന്നു. എന്നാൽ നോഹക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിക്കുന്നു. നോഹ നീതിമാനും തന്റെ തലമുറയിൽ നിഷ്കളങ്കനുമായിരുന്നു. നോഹ ദൈവത്തോടുകൂടെ ദാവത്തിന്റെ ആലോചനപ്രകാരം ജീവിച്ചു. ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ മഹാദുഷ്ടന്മാരാണെന്നും അവർ തിന്മ മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നവരാണെന്നും ദൈവം കണ്ടു. അതു ദൈവത്തെ വളരെയധികം വേദനിപ്പിച്ചു. ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും ഭൂമുഖത്തുനിന്നും തുടച്ചു മാറ്റും എന്ന് ദൈവം തീരുമാനിച്ചു.

ദൈവത്തിൽ നിന്നും കൃപ ലഭിച്ച നോഹയോടു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു “നീ ഗോഫർ മരം കൊണ്ട് ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കണം” ഈ തലമുറയിൽ നീ എന്റെ സന്നിധിയിൽ നീതിമാനാണ്. ആയതിനാൽ നീയും നിന്റെ കുടുംബം മുഴുവനും പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിക്കണം. എല്ലാ ശുദ്ധമൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും, പക്ഷികളിൽ നിന്നും ഏഴു ജോഡികളെയും അശുദ്ധമൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഓരോ ജോഡിയെയും പെട്ടകത്തിൽ കയറ്റണം. വേണ്ട ആഹാരസാധനങ്ങളും പെട്ടകത്തിൽ കയറ്റണം. ഏഴു ദിവസതക്കിനുശേഷം ഭൂമിയിൽ നാല്പത് ദിനരാത്രികൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന മഴ പെയ്യിക്കും. ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ച സകല ജീവജാലങ്ങളെയും ഭൂമുഖത്തുനിന്നു തുടച്ചു മാറ്റും.

ഭൂമിയിൽ പ്രളയം ഉണ്ടായപ്പോൾ നോഹക്ക് അറുനൂറ് വയസ്സായിരുന്നു. നോഹയും അവന്റെ പുത്രന്മാരായ ശേമും, ഹാമും, യാഫെത്തും, നോഹയുടെ ഭാര്യയും, അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും അങ്ങനെ മനുഷ്യരായി ആകെ എട്ടുപേർ പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു. അവരോടൊപ്പം ദൈവം കല്പിച്ച പ്രകാരം ശുദ്ധിയുള്ളതും ശുദ്ധിയില്ലാത്തതുമായി ഈരണ്ടീരണ്ട് ആണും പെണ്ണുമായി മൃഗങ്ങളും, ഇഴജാതികളും, പറവകളും നോഹയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് പെട്ടകത്തിൽ കയറി. ഭൂമിയിൽ നാല്പത് രാവും, നാല്പത് പകലും മഴ പെയ്തു. ജലപ്രളയം ഉണ്ടായി, വെള്ളം വർദ്ധിച്ചു, പെട്ടകം പൊങ്ങി, വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകി തുടങ്ങി. മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഉള്ളതു ഒക്കെയും ചത്തുപോയി. നോഹയും അവനോടുകൂടെ പെട്ടകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരും മാത്രം അവശേഷിച്ചു. വെള്ളം ഭൂമിയിൽ നൂറ്റമ്പത് ദിവസം പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യഹോവയായ ദൈവം നോഹയെയും അവനോടുകൂടെ പെട്ടകത്തിൽ ഉള്ള സകല ജീവികളെയും ഓർത്തു. നൂറ്റമ്പതു ദിവസം കവിഞ്ഞശേഷം വെള്ളം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഏഴാം മാസം പതിനേഴാം തീയതി പെട്ടകം അരാര്ത്ത് പർവ്വതത്തിൽ ഉറച്ചു. പത്താം മാസം ഒന്നാം തീയതി പർവ്വത ശിഖിരങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങി. പിന്നെയും നാല്പത് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പെട്ടകത്തിന്റെ കിളിവാതിൽ തുറന്ന് നോഹ ഒരു മലങ്കാക്കയെ പുറത്തുവിട്ടു. അതു ഭൂമിയിൽ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയതുവരെയും പോയും വന്നുംകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് നോഹ ഒരു പ്രാവിനെ വിട്ടു. എന്നാൽ സർവ്വ ഭൂമിയിലും വെള്ളം കിടക്കുന്നതിനാൽ പ്രാവ് തിരികെ എത്തി. ഏഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് വീണ്ടും ആ പ്രാവിനെ പുറത്തു വിട്ടു. ആ പ്രാവ് വൈകുന്നേരത്ത് ഒരു പച്ച ഒലിവ് ഇലയുമായി തിരിച്ചെത്തി. അതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞു എന്ന് നോഹ മനസ്സിലാക്കി. വീണ്ടും ഏഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ആ പ്രാവിനെ പുറത്തുവിട്ടു. പിന്നെ അതു തിരിച്ചു വന്നില്ല. അങ്ങനെ നോഹയുടെ ആയുസിന്റെ അഞ്ഞൂറാം സംവത്സരത്തിന്റെ രണ്ടാം മാസം പത്താം തീയതി പെട്ടകത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച നോഹയും കുടുംബവും ഒരു വർഷം പതിനേഴു ദിവസത്തിനുശേഷം നോഹയുടെ അറുനൂറ്റിഒന്നാം സംവത്സരം രണ്ടാം മാസം ഇരുപത്തി ഏഴാം തീയതി നോഹയും അവന്റെ പുത്രന്മാരും ഭാര്യയും പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത് ഇറങ്ങി. അവരോടൊപ്പം സകല മൃഗങ്ങളും ഇഴജാതികളും പറവകളും എല്ലാം പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി. നോഹ യോഹവക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിത് അതിൽ ഹോമയാഗം നടത്തി. ബലിയുടെ സൗരഭ്യത്തെ മണത്തപ്പോൾ കർത്താവ് ആത്മഗതം ചെയ്തു “ഇനി ഒരിക്കലും ഞാൻ നിലത്തെ ശപിക്കുകയില്ല. ഭൂമി ഉള്ളിടത്തോളം കാലം വിതയും, കൊയ്ത്തും, മഞ്ഞും, മഴയും, തണുപ്പും, ചൂടും, വേനൽക്കാലവും നശിച്ചു പോകയില്ല.”

അനന്തരം ദൈവം നോഹയെയും അവന്റെ മക്കളെയും അനുഗ്രഹിച്ചു. “നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി ഭൂമിമുഴുവൻ പെരുകുവിൻ.” ഞാൻ ഇതാ നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ സന്തതിയോടും പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട സകലരുമായി ഭൂമിയിലെ സകല മൃഗങ്ങളോടും ഒരു നിയമം ചെയ്യുന്നു. ഇനി സകല ജഡവും ജലപ്രളയത്താൽ നശിക്കുകയില്ല. ഭൂമിയെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഇനി ജലപ്രളയം ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന നിയമത്തിന്റെ അടയാളം “ഞാൻ എന്റെ വില്ല് മേഘത്തിൽ വക്കുന്നു” അതു ഞാനും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ അടയാളമായിരിക്കും. ആ വില്ല് കാണുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ഉടമ്പടിയെ ഓർക്കും. പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു വന്നശേഷം ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത് എന്നീ നോഹയുടെ മക്കൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി ഭൂമി ഒക്കെയും നിറഞ്ഞു.

കർഷകനായ നോഹ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം വീഞ്ഞ് കുടിച്ച് ലഹരി പിടിച്ച് തന്റെ കൂടാരത്തിൽ നഗ്നനായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ രംഗം കണ്ട ഹാം പുറത്തു പോയി തന്റെ രണ്ടു സഹോദരന്മാരെയും അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ശേം, യാഫെത്ത് എന്നീ സഹോദരന്മാർ ഒരു വസ്ത്രം എടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് പിതാവിന്റെ നഗ്നതയെ അവർ മറച്ചു. പിതാവിന്റെ നഗ്നത അവർ കണ്ടില്ല. സുബോധം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ നോഹ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ശേം, യാഫെത്ത് എന്നീ പുത്രന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും, ഹാമിന്റെ പുത്രനായ കനാനെ അടിമയായി കഴിയുവാൻ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. തൊള്ളായിരത്തി അൻപത് വർഷം ജീവിച്ചിരുന്നതിനുശേഷം നോഹ മരിച്ചു. പ്രളയത്തിനുശേഷം വീണ്ടും ലോകത്തിൽ മനുഷ്യനുൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവികളും ജീവിച്ചു പെരുകുന്നു. നോഹയുടെ പുത്രന്മാരായ ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത് എന്നിവരിൽ നിന്നാണ് ജലപ്രളയത്തിനുശേഷം ഭൂമിയിൽ ജാതികൾ പിരിഞ്ഞുപോയത്. ശേമിന്റെ മക്കൾ അറേബ്യയിലും, ഹാമിന്റെ മക്കൾ ആഫ്രിക്കയിലും, യാഫെത്തിന്റെ മക്കൾ യൂറോപ്പിലും പോയി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

(തുടരും)

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

അനുസ്മരണം

ജീവിക്കുന്ന ജീവിതം

ഡോ. പോൾ മണലിൽ

എം. ജോർജ് മുത്തൂറ്റിന്റെ ജന്മശതാബ്ദി വേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് ആദരസൂചകമായി സമർപ്പിച്ച പുസ്തകത്തിന്റെ ശീർഷകം 'Living History' എന്നാണ്. ഈ ശീർഷകം മലയാളത്തിലാക്കിയാൽ 'ജീവിക്കുന്ന ചരിത്രം' എന്നോ മറ്റോ വിവർത്തനം ചെയ്താൽ അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥവും ആഴവും കിട്ടുമോ എന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്രയ്ക്കും ആശയസമ്പന്നമാണ് 'Living History' എന്ന ശീർഷകം. 2017-ൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് എനിക്കു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു തന്നെങ്കിലും ജോയിച്ചായൻ എന്നു ഞാൻ വിളിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിനു ശേഷമാണ് ആ പുസ്തകം ആദ്യന്തം വായിച്ചത്. ആകസ്മികമായി മൺമറഞ്ഞ ജോയിച്ചായനെ ആ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു കണ്ടെത്താനുള്ള എന്റെ ഒരു ഉദ്യമത്തെ തുടർന്നായിരുന്നു ആ വായന!

'Living History' സൂക്ഷ്മമായി വായിച്ചപ്പോഴാണ് അതിൽ ജോയിച്ചായന്റെ ജീവിതജയത്തിന്റെ ചില അറിയപ്പെടാത്ത ഏടുകൾ എനിക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞത്. ഒരു ബിസ്സിനസ് കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചെങ്കിലും സ്വന്തം കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ദൈവാശ്രയത്തിന്റെയും പ്രതിബദ്ധതയുടെയും സമർപ്പണബോധത്തിന്റെയും ഫലമായിട്ടാണ് എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് എന്ന ജോയിച്ചായൻ ജീവിതത്തിന്റെ പടവുകൾ ചവിട്ടിക്കയറിയത്. മൺമറഞ്ഞെങ്കിലും ഇന്നും ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം ഞാൻ ജോയിച്ചായനിൽ കാണുന്നു.

'Living History' എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് എനിക്കൊരു കാര്യം മനസ്സിലായി. എം.ജി. ജോർജ്ജ് മുത്തൂറ്റ് എന്ന ജോയിച്ചായന്റെ ജീവിതം മുത്തൂറ്റ് കുടുംബത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. അതിനു നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ആ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കണ്ണികൾ ഇന്നത്തെ തൃശൂർ ജില്ലയിലുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏതാണ്ട് മുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾ പകലോമറ്റം പരമ്പരയായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ അധിവസിച്ച ആ കുടുംബം അവിടെനിന്നു പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ തേടി എത്തിയത് ഇന്നത്തെ കോട്ടയം ജില്ലയിലുള്ള കുറവിലങ്ങാട്ടേക്കായിരുന്നു. പകലോമറ്റം പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട പള്ളിവീട് കുടുംബശാഖയായി ഏതാണ്ട് 900 വർഷങ്ങൾ ഇന്നത്തെ മുത്തൂറ്റ് കുടുംബത്തിലെ പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാർ അവിടെ താമസിച്ചു പിന്നെ, കുറവിലങ്ങാട് നിന്നു എണ്ണൂറു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ കുടുംബം കോഴഞ്ചേരിയിൽ കുടിയേറിയപ്പോൾ പകലോമറ്റം പള്ളിവീട് ശാഖ അവിടെ അറിയപ്പെട്ടത് തേവർവേലിൽ എന്നായിരുന്നു. ഈ കുടുംബത്തിൽനിന്നാണ് മുത്തൂറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭം.

എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകൾ, എത്രയോ തലമുറകൾ, എത്രയോ പാരമ്പര്യങ്ങൾ - അതിന്റെയെല്ലാം ആകെത്തുകയാണ് ഇന്നത്തെ മുത്തൂറ്റ്. ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ സെന്റ് തോമസിന്റെ പാദസ്പർശമേറ്റ മണ്ണിൽ നിന്നു പ്രയാണമാരംഭിച്ച ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതവും ജീവിതസ്പന്ദനങ്ങളും ആകുലതകളും ആഹ്ലാദങ്ങളും വിശ്വാസാചാരങ്ങളും പമ്പാനദിയുടെ തീരത്തു പിറന്ന മുത്തൂറ്റിൽ സമന്വയിക്കപ്പെട്ടത് പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഔസേപ്പ് കത്തനാരുടെ ജീവിതകാലത്താണ്. ഇപ്പോഴത്തെ മുത്തൂറ്റ് കുടുംബത്തിന്റെ ഒന്നാം തലമുറക്കാരനായ 'ഒന്നാം' കുര്യന്റെ മകനായിരുന്നു ഔസേപ്പ് കത്തനാർ. മറ്റൊരു മകനായിരുന്നു ഈശോ. ഇവരിലൂടെയാണ് ആധുനിക മുത്തൂറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കം. ഇവരിൽ ഇങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ നിൽക്കുന്നു ജോയിച്ചായൻ.

കോഴഞ്ചേരിയിൽ പണ്ടൊരു ക്രൈസ്തവ ദേവാലയമുണ്ടായിരുന്നു. അതു തകർക്കപ്പെട്ടു. ഈ ദേവാലയം പുനർനിർമ്മിച്ചു അവിടുത്തെ നസ്രാണികൾക്ക് ആരാധന നടത്താൻ വേണ്ടിയാണ് മുത്തൂറ്റിലെ ഒന്നാം തലമുറക്കാരൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന 'ഒന്നാം' കുര്യന്റെ മകൻ ഔസേപ്പ് കത്തനാർ കോഴഞ്ചേരിയിൽ എത്തിയത്. ഒപ്പം എത്തിയ സഹോദരൻ ഈശോ അങ്ങനെ മുത്തൂറ്റ് കുടുംബപരമ്പരയിലെ രണ്ടാമനായി. അങ്ങനെ പതിനെട്ടു തലമുറകൾ പമ്പയുടെ തീരത്തെ കോഴഞ്ചേരിയിൽ ഉദയംകൊണ്ടു. അവരിലൂടെ പന്ത്രണ്ടാം തലമുറ വരെ വൈദിക പാരമ്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാം തലമുറയിലെ ഔസേപ്പ് കത്തനാർ, മൂന്നാം തലമുറയിലെ ചാണ്ടി കത്തനാർ, നാലാം തലമുറയിലെ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, അഞ്ചാം തലമുറയിലെ ഈശോ കത്തനാർ, ആറാം തലമുറയിലെ മത്തായി കത്തനാർ, ഏഴാം തലമുറയിലെ ഉതുപ്പ് കത്തനാർ, ഒമ്പതാം തലമുറയിലെ പൗലോസ് കത്തനാർ, പത്താം തലമുറയിലെ ചാണ്ടി കത്തനാർ, പതിനൊന്നാം തലമുറയിലെ മത്തായി കത്തനാർ, പന്ത്രണ്ടാം തല

മുറയിലെ മത്തായി കത്തനാർ എന്നിങ്ങനെയാണ് ഈ പകലോമറ്റം കുടുംബ ശാഖയിലെ വൈദിക പാരമ്പര്യം. വൈദിക പാരമ്പര്യം എന്നാൽ അതിലൊരു വിശ്വാസത്തിളക്കമുണ്ട്.

കോഴഞ്ചേരിയിൽ എത്തിയ ഈ തലമുറകളുടെ കണക്കെടുത്തു പറഞ്ഞാൽ ജോയിച്ചായന്റെ സ്ഥാനം മാത്രമല്ല മഹിമയും നമുക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. പന്ത്രണ്ടാം തലമുറയിലെ മത്തായി കത്തനാരുടെ പതിമൂന്നാം തലമുറക്കാരൻ കുഞ്ഞെനാന്റെ മകൻ പതിനാലാം തലമുറക്കാരനായ നൈനാന്റെ മകൻ പതിനഞ്ചാം തലമുറക്കാരൻ എം. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മശതാബ്ദി വേളയിലാണ് പിതാവിനോടുള്ള ആദരസൂചകമായി പതിനാറാം തലമുറക്കാരനായ എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് എന്ന ജോയിച്ചായൻ 'Living History' എന്ന പേരിൽ മുത്തൂറ്റ് കുടുംബത്തിന്റെ ഉദയവികാസം കൂടി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പുസ്തകം പതിനേഴും പതിനെട്ടും തലമുറകൾക്കും സമകാല സമൂഹത്തിനും മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചത്. ഈ 'Living History' യിൽ ഞാൻ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു 'Living Life' ആണ് കണ്ടെത്തിയത്. മൺമറഞ്ഞ നമ്മുടെ ജോയിച്ചായന്റെ കൊച്ചുജീവിതത്തിലാണ് എന്റെ ആ കണ്ടെത്തൽ. ആ ജീവിതം പലതുകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ മോശയെപ്പോലെ കരുത്തനായ നായകനായിരുന്നു ജോയിച്ചായൻ.

'Living History' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് എനിക്ക് ജോയിച്ചായന്റെ ജീവിതവും ജീവിതമേന്മയും ഒന്നും വിശദമായി ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒന്നാം കുര്യൻ മുതലുള്ള ആ കുടുംബപാരമ്പര്യത്തിന്റെ മഹിമയും മഹത്വവും എനിക്കു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. 'ഒന്നാം' കുര്യൻ കോഴഞ്ചേരിയിൽ വന്നു താമസിച്ച കുടുംബവീടായിരുന്നു തേവർവേലിൽ. അദ്ദേഹം പിന്നീട് മാരാമണ്ണിൽ വീടു പണിതപ്പോൾ ആ കുടുംബശാഖ പാലക്കുന്നത്ത് കുടുംബമായി. പകലോമറ്റം പള്ളിവീട് പരമ്പര കോഴഞ്ചേരിയിൽ വന്നപ്പോൾ തേവർവേലിൽ കുടുംബമായി മാറിയതിനു പിന്നിൽ ഒരു ദൈവനിശ്ചയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. തേവർവേലിൽ എന്നാൽ തേവരുടെ വയലാണ് - ദൈവത്തിന്റെ വയൽ. ഈ വയലിൽനിന്നു ഉദിച്ചുയർന്നതാണ് വലിയവീട്ടിൽ കുടുംബം. അതിന്റെ പിൻതലമുറയാണ് മുത്തൂറ്റ് കുടുംബ പരമ്പര. പഴയനിയമത്തിൽ അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിപരമ്പരകളെ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചതുപോലെ പകലോമറ്റത്തെ ഈ തലമുറയെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചു.

'ഒന്നാം' കുര്യനിൽ നിന്നും മുത്തൂറ്റ് ജോയിച്ചായൻ വരെ എത്തിനില്ക്കുന്ന മുത്തൂറ്റ് കുടുംബത്തിന്റെ ചരിത്രം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ രണ്ടു പാരമ്പര്യങ്ങൾ അവരുടെ സിരകളിൽ കൂടി ഒഴുകുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഒന്ന് ബിസ്സിനസ് പാരമ്പര്യം, രണ്ടാമത്തേതു ആത്മീയ പാരമ്പര്യം. ഈ രണ്ടു പാരമ്പര്യവും മുത്തൂറ്റ് ജോയിച്ചായനിൽ സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിച്ചു സമന്വയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതേപ്പറ്റി വിശദമായി വിവരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പന്ത്രണ്ടാം തലമുറയിലെ മത്തായി കത്തനാരുടെ സന്തതി പരമ്പരയിൽ ഇങ്ങേക്കണ്ണിയായ ജോയിച്ചായാൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖ കോടീശ്വരന്മാരിൽ ഒരാളായത്. ഇപ്രകാരം ആത്മീയ പാരമ്പര്യവും ബിസ്സിനസ് പാരമ്പര്യവും അലിഞ്ഞുചേർന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിൽ പ്രസരിച്ചുകൊണ്ട് അനന്യസാധാരണമായ ജീവിതം കാഴ്ചവച്ച ഇതിഹാസമാണ് മുത്തൂറ്റ് ജോയിച്ചായൻ എന്ന എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ്.

മുത്തൂറ്റ് ജോയിച്ചായൻ തന്റെ അപ്പനെ 'Living History' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചെങ്കിൽ ഞാൻ ജോയിച്ചായനെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് 'Living Life' എന്നുതന്നെയാണ്. അതെ, 'ജീവിക്കുന്ന ജീവിതം.' കഠിനാധ്വാനവും സമർപ്പണബോധവും ദൈവവിശ്വാസവും വിശ്വസ്തതയും മനുഷ്യസ്നേഹവും കൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ പടവുകൾ ചവിട്ടിക്കയറിയ എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് എന്ന ജോയിച്ചായൻ ബിസ്സിനസ് സാമ്രാജ്യം മാത്രമല്ല വ്യത്യസ്തമായൊരു ജീവിതസാമ്രാജ്യം തന്നെ കെട്ടിപ്പടുത്തു. കരുണയിലും ആർദ്രതയിലും സ്നേഹത്തിലും മാനവികതയിലും അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു ആ സാമ്രാജ്യം. ഒരു കൈകൊണ്ട് പണം വാരിയെടുത്തു മറ്റൊരു കൈകൊണ്ട് അതു വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു ചിത്രം എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുണ്ട്. സഭയുടെ വേദികളിൽ ഒന്നിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഇരുന്നിട്ടുള്ളതു കാരുണ്യം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന വേദികളിലായിരുന്നു. രോഗികൾ, വിധവകൾ, ദരിദ്രർ, ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന കലാകാരന്മാർ, സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കമുള്ളവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരുടെ കൂടെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എത്രയോ തവണ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

പണം സമ്പാദിക്കാൻ മാത്രമല്ലതല്ല, അതു മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുംവിധം വിനിയോഗിക്കാൻ കൂടി ഉള്ളതാണെന്ന തത്വശാസ്ത്രം വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന ജോയിച്ചായൻ ഇന്ത്യയിലെ 'കോടീശ്വരൻ' ആയത് പലിശ പിരിച്ചാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർ ഏറെയുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ മാത്രം ചിന്തിച്ചാൽ മതിയോ? പണത്തിനു മൂല്യമുണ്ടാകുന്നത്, അതു ആവശ്യക്കാരുടെ പോക്കറ്റിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ്. പണം വായ്പ നൽകുമ്പോൾ തീർച്ചയായും പലിശ ലഭിക്കും. അതാണ് പണം വായ്പ നൽകുന്നയാളിന്റെ ലാഭം. ലാഭമില്ലാത്ത ബിസ്സിനസില്ല. അമിത ലാഭം മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ബിസ്സിനസ് നടത്തുന്നവരുണ്ട്. അതു അധികകാലം നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് കാലം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ മുഖ്യ ബിസ്സിനസ് ധനവ്യാപാരമാണെങ്കിലും 800 വർഷത്തെ അതിന്റെ ബിസ്സിനസ് ചരിത്രത്തിൽ അതൊരു 'ജനാധിപത്യ' ബിസ്സിനസ് സ്ഥാപനമായി വളർന്നുവന്ന ഒന്നാണ്. 1887-ൽ തേവർവേലിൽ കുടുംബം തടിവ്യാപാരത്തിലൂടെയാണ് 'മാർക്കറ്റിൽ' പ്രവേശിക്കുന്നത്. അതിനൊപ്പം ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ കച്ചവടവും നടത്തി. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി കച്ചവടം ആരംഭിച്ച മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ വഴിത്തിരിവ്, സമ്പത്തിന്റെ വിനിയോഗം സംബന്ധിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിൽ സമാരംഭിച്ച മുത്തൂറ്റ് ഫൈനാൻസ് എന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ്. അതിനെ വിജയസോപാനത്തിൽ എത്തിച്ചു ജോയിച്ചായൻ.

മുത്തൂറ്റ് എം. ജോർജിന്റെയും അമ്മിണിയുടെയും പുത്രനായി 1949 നവംബർ രണ്ടിനു കോഴഞ്ചേരിയിൽ ജനിച്ച എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് ബാല്യത്തിൽ പഠനത്തിൽ മാത്രമല്ല ബിസ്സിനസിലും മിടുക്ക് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഡോ. ജോർജ് മാത്യു, പരേതനായ ഡോ. ജോർജ് കുര്യൻ, ലീലാ സഖറിയ, ജോർജ് തോമസ്, ജോർജ് ജേക്കബ്, ജോർജ് അലക്സാണ്ടർ എന്നിവരാണ് എം.ജി. ജോർജിന്റെ സഹോദരങ്ങൾ. കോഴഞ്ചേരി M.T.L.P. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ മുതൽ അധ്യാപകരുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മിഡിൽ സ്കൂൾ പഠനവും ഹൈസ്കൂൾ പഠനവും കോഴഞ്ചേരി സെന്റ് തോമസ് ബോയിസ് ഹൈസ്കൂളിലായിരുന്നു. കോഴഞ്ചേരി സെന്റ് തോമസ് കോളജിൽ നിന്നു പ്രീഡിഗ്രി പാസ്സായ ശേഷം മണിപ്പാൽ എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിൽനിന്നും ബിരുദം നേടി. തുടർന്ന് വിഖ്യാതമായ ഹാർവാർഡ് ബിസ്സിനസ് സ്കൂളിലും വാർട്ടൺ ബിസ്സിനസ് സ്കൂളിലും മാനേജ്മെന്റ് കോഴ്സുകൾ പൂർത്തിയാക്കി. അതിനു ശേഷമാണ് കുടുംബ ബിസ്സിനസിലേക്ക് അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചത്.

എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് തന്റെ ബിസ്സിനസ് ജീവിതം ഔദ്യോഗികമായി ആരംഭിച്ചത് ഇന്ത്യയുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയിലാണ്. എൻജിനീയറിംഗ് ബിരുദം സമ്പാദിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഒരു ടയർ ഫാക്ടറി തുടങ്ങണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതിനാണ് അദ്ദേഹം ഡൽഹിയിലെത്തിയത്. എൻജിനീയറിംഗ് പഠിക്കാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് പിതാവിന്റെ കൂടെ കോഴഞ്ചേരിയിലെ പണമിടപാടു കേന്ദ്രത്തിൽ മിക്കപ്പോഴും അദ്ദേഹം പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പിതാവ് എങ്ങനെയാണ് ഒരു സ്ഥാപനം അച്ചടക്കത്തോടെയും വിശ്വസ്തത

യോടെയും കഠിനാദ്ധ്വാനത്തോടെയും നടത്തുന്നതെന്നു ജോയിച്ചായൻ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതു മാത്രമല്ല, അവിടെ അപ്പന്റെ കൂടെ ചെയ്യാത്ത ജോലികളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു – അപ്പന്റെ കീഴിൽ ഓഫീസ് അസിസ്റ്റന്റ് ആയിട്ടാണ് ജോയിച്ചായൻ ആദ്യം തൊഴിൽ പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത് ഒരു പ്യൂൺ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ജോലിയും അദ്ദേഹം ചെയ്തു. കണക്കെഴുതാനും കണക്കു പരിശോധിക്കാനും ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും അക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഒരു പാഠമായിരുന്നു.

പഠനത്തിനുശേഷം പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെയാണ് എം.ജി. ജോർജ് തന്റെ പ്രവർത്തനം എഴുപതുകളിൽ ഡൽഹിയിലേക്കു വ്യാപിപ്പിച്ചത്. മുത്തൂറ്റിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു അതെന്നു പിൽക്കാല ചരിത്രം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ടയർ ഫാക്ടറി തുടങ്ങണമെന്ന മോഹവുമായി നടന്ന എം.ജി. ജോർജ് അതിനുള്ള പരിശീലനത്തിന് കൊച്ചിയിലെ പ്രീമിയർ ടയേഴ്സിനെയാണ് ആദ്യം സമീപിച്ചത്. അവിടെ ഒരു അപ്രന്റീസ് ആയി ജോലി നോക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം പക്ഷെ നടന്നില്ല. മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് ഒരു ടയർ കമ്പനി തുടങ്ങിയാൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിനു വെല്ലുവിളിയാകുമെന്നു പ്രീമിയർ ടയേഴ്സിന്റെ ഉടമ കരുതി. തുടർന്നാണ് എം.ജി. ജോർജ് ഫരീദാബാദിൽ എത്തിയത്. സഹോദരി ലീലാമ്മയും ഭർത്താവ് സി.റ്റി. സഖറിയായും അന്ന് ഫരീദാബാദിലായിരുന്നു താമസം. എം.ജി. ജോർജ് അവരുടെ ഒപ്പം കൂടി. അവിടെയായിരുന്നു അന്ന് ഗുഡ് ഇയർ ടയർ കമ്പനി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ജോർജ് ഫരീദാബാദിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഗുഡ് ഇയർ കമ്പനിയിൽ സമരമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവിടെ അപ്രന്റീസാകാനുള്ള ശ്രമവും നടന്നില്ല.

അങ്ങനെ ടയർ കമ്പനി തുടങ്ങാനുള്ള മോഹത്തിനു അനുകൂല അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അതിനായി കാത്തിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ക്ഷമയില്ലായിരുന്നു. ഡൽഹിയിൽനിന്നു മടങ്ങാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. തുടർന്ന് ബിർളായുടെ കമ്പനിയിൽ ജോലിക്കു ചേർന്നു. ഒന്നര വർഷം അവിടെ ജോലി ചെയ്തിട്ടാണ് സ്വന്തമായി ഒരു പേപ്പർ കമ്പനി തുടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ഫരീദാബാദ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഏരിയയിൽ അതിന്റെ കൂദാശ നിർമ്മിച്ചത് തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത (പിൽക്കാലത്ത് ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ) ആയിരുന്നു.

ഡൽഹിയിൽ പേപ്പർ ഫാക്ടറി സ്ഥാപിക്കുന്ന കാലത്താണ് അവിടെ മുത്തൂറ്റ് ബാങ്കിന്റെ ഒരു ശാഖ തുടങ്ങാൻ ഉള്ള ആലോചനയും ഉണ്ടായത്. എൺപതുകളിൽ രാജ്യത്തു വലിയ സാമ്പത്തിക മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായ കാലമാണ്. സ്വകാര്യ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള സാധ്യത എം.ജി. ജോർജ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഫണ്ടിന്റെ അപര്യാപ്തത മൂലം ചെറുകിട കച്ചവടക്കാർക്കും കൃഷിക്കാർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതിനെ തുടർന്നാണ് 1979 ഏപ്രിൽ 23-ന് ഫരീദാബാദിൽ മുത്തൂറ്റ് ഫിനാൻസിന്റെ ആദ്യ ശാഖ തുറന്നത്. അതൊരു വലിയ കാൽവയ്പായിരുന്നു. മുത്തൂറ്റ് കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ സംരംഭത്തെ ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള ആദ്യത്തെ ഉദ്യമമായിരുന്നു അത്. ധനകാര്യ വിനിമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രൊഫഷണലിസത്തിന്റെ സാധ്യത എം.ജി. ജോർജ് മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് വിജയമുണ്ടായി.

മാറുന്ന സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ ബിസ്സിനസ് കാഴ്ചപ്പാടിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തിയത് എം.ജി. ജോർജാണ്. 1979-ൽ മുത്തൂറ്റിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുത്തൂറ്റ് ഫൈനാൻസ് ശൃംഖലയുടെ വിപുലീകരണം ഉണ്ടായത്. മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ അത്ഭുതകരമായ വളർച്ചയെ തുടർന്ന് 1993-ൽ അതിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ചെയർമാൻ പദവിയിൽ എം.ജി. ജോർജ് എത്തി. കമ്പനിയുടെ ചെയർമാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ മുത്തൂറ്റിന് 31 ശാഖകൾ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ മുത്തൂറ്റിനെ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലെ ധനകാര്യ വിനിമയത്തെത്തന്നെ എം.ജി. ജോർജ് വിപ്ലവകരമായി പരിഷ്കരിച്ചു. ആവശ്യക്കാർക്കു പെട്ടെന്നു വായ്പ ലഭിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ പണമിടപാട് ത്വരിതപ്പെടുത്തി. സ്വർണ്ണപ്പണയത്തിന് ആകർഷകമായ വായ്പ നൽകി. വീടുകൾ വയ്ക്കാനും വ്യാപാരം നടത്താനും മുത്തൂറ്റ് ബാങ്കിന്റെ വായ്പ ലഭ്യമാക്കി. ധനത്തിന്റെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ കാര്യക്ഷമമാക്കി. പണം വായ്പയെടുത്തവർക്ക് അതിന്റെ കാര്യവിചാരകത്വത്തിൽ പാളിച്ച ഉണ്ടായപ്പോൾ അതിന്റെ

പേരുദോഷം ഉണ്ടായെങ്കിലും വിശ്വാസ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റിനെ നയിച്ചു.

എം.ജി. ജോർജിന്റെ ചെയർമാൻഷിപ്പിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ മുത്തൂറ്റിന്റെ 31 ശാഖകളെ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്ത് അതിനു 5500 ൽ അധികം ശാഖകൾ ഉണ്ടായി. തന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ധനകാര്യവിനിമയത്തിൽ മാത്രമല്ല പുതിയ ഇരുപതിലധികം ബിസ്സിനസ് സംരംഭങ്ങളിലായി അദ്ദേഹം വിപുലപ്പെടുത്തി. പ്ലാന്റേഷൻ, വിദ്യാഭ്യാസം, ഹോസ്പിറ്റാലിറ്റി, ഹെൽത്ത് കെയർ, ഭവനിർമ്മാണം, ഇൻഫോടെക്, മണി ട്രാൻസ്ഫർ, ഫോറെക്സ്, മീഡിയ, പവർ ജനറേഷൻ, ട്രാവൽ സർവീസ് എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ മേഖലകളിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കുകയും അതെല്ലാം വിജയകരമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, അദ്ദേഹം. ഇതിലൂടെ നാടിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അനേകർക്കു തൊഴിൽ ലഭിച്ചു. ഇതിലൂടെ എത്രയോ കുടുംബങ്ങൾ വളർന്നുവലുതായിരിക്കുന്നു. മുത്തൂറ്റ് എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പലിശ എന്നു മാത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നവർ പോലും അറിയാത്ത എത്രയോ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് നടത്തിയിരിക്കുന്നു. പലിശയിനത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ലാഭത്തിന്റെ വലിയൊരു അംശം അദ്ദേഹം ഓരോ വർഷവും രോഗികൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും അവശത അനുഭവിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി നീക്കിവച്ചു. തന്റെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കുകൂടിയുള്ള ജീവിതമാക്കി അദ്ദേഹം.

ധനത്തിന്റെ ജനാധിപത്യപരമായ വിനിയോഗത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം രാഷ്ട്ര പുനർനിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കാളിയായി എന്നുള്ളത് ഒരു വസ്തുത തന്നെയാണ്. ധനത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിയപ്പോഴും മനുഷ്യനെ മറന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപരിച്ചിട്ടില്ല. അതിനൊരു ഉദാഹരണം പരുമല ക്യാൻസർ സെന്ററാണ്. പരുമല ക്യാൻസർ സെന്ററിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് എത്രയോ ലക്ഷങ്ങൾ അദ്ദേഹം സംഭാവനയായി നൽകിയത് ഖ്യാതി നേടാനും ആളുകൾ അറിയാനും വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. വേദനിക്കുന്നവരുടെ കണ്ണീരൊപ്പാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. അതുപോലെ എത്രയോ ജീവകാരുണ്യ സംരംഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പങ്കാളിയായിരിക്കുന്നു.

മുത്തൂറ്റിന്റെ ശാഖകൾ മിക്കതും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലാണ്. നമ്മുടെ പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ ഗ്രാമീണർക്കു വായ്പ നൽകാൻ നിബന്ധനകളും നൂലാമാലകളും കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ മുത്തൂറ്റിന്റെ വായ്പയ്ക്കു തടസ്സങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. ഗ്രാമീണ മേഖലയിലെ കൃഷിക്കാർക്കും ചെറുകിട കച്ചവടക്കാർക്കും അതിനാൽ മുത്തൂറ്റ് ഒരു ആശ്രയമായി. മുത്തൂറ്റിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലുമായി രാജ്യത്തു അര ലക്ഷത്തോളം ജീവനക്കാരാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്. ഇവരിൽ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ ദേശക്കാരും ഉൾപ്പെടുന്നു.

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഒരു ഉപമയുണ്ട്. അതു ഇങ്ങനെയാണ്: ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോയപ്പോൾ മൂന്നു ദാസന്മാരെ വിളിച്ച് തന്റെ സമ്പത്ത് അവരെ ഏല്പിച്ചു. ഒരുവനെ അഞ്ചു താലന്ത് ഏല്പിച്ചു. മറ്റു രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾക്ക്

രണ്ടു താലന്തും മറ്റൊരാൾക്ക് ഒരു താലന്തും നൽകി. അഞ്ചു താലന്ത് കിട്ടിയ ദാസൻ അതു വ്യാപാരം ചെയ്തു അഞ്ചു താലന്ത് കൂടി ഉണ്ടാക്കി. അതു പോലെ തന്നെ രണ്ടു താലന്ത് ലഭിച്ചവനും അതു ഇരട്ടിയാക്കി, എന്നാൽ ഒരു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ അതു കുഴിച്ചിട്ടു. താലന്തുകൾ ഇരട്ടിയാക്കിയവരെ യജമാനൻ അഭിനന്ദിച്ചു. അവരെ യജമാനൻ സംബോധന ചെയ്തത് "നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസൻ" എന്നായിരുന്നു. ഒരു താലന്ത് കുഴിച്ചിട്ടവനോട് യജമാനൻ പറഞ്ഞത്: "നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിഭക്കാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ വന്നു പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു" എന്നാണ്.

ധനത്തിന്റെ വിനിയോഗം ഇപ്രകാരം നീതിപൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒന്നാണെന്ന് എം.ജി. ജോർജ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ധനത്തിന്റെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞ് ഇടപാടുകാരോട് കരുതലോടെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന ഒരു നിലപാടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. മുത്തൂറ്റ് ബാങ്കിന്റെ ഇടപാടുകാർ സാധാരണക്കാരാണ്. അതിൽ തൊണ്ണൂറു ശതമാനം പേരും ആയിരത്തിയഞ്ഞൂറു രൂപാ മുതൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപാ വരെ വായ്പയെടുക്കാൻ വരുന്നവരാണ്. ചെറിയ കൃഷിക്കാരും ചെറിയ കച്ചവടക്കാരുമാണ്. അത്തരക്കാരുടെ ജീവിതം നിലയ്ക്കാതെ ഓടുന്നത് മുത്തൂറ്റിന്റെ വായ്പകൊണ്ടാണെന്ന് എം.ജി. ജോർജിനു അറിയാമായിരുന്നു. പണം പലിശയ്ക്കു കൊടുത്തുള്ള ഒരു ബിസ്സിനസിലാണ് ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും ആമോസിന്റെ തൂക്കുകട്ട എപ്പോഴും തന്റെ കൺമുൻപിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് ജോയിച്ചായൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശരിയാണ് കച്ചവടത്തിൽ അദ്ദേഹം നീതിപൂർവ്വമാണ് വ്യവഹരിച്ചത്. അതാണ് ബിസ്സിനസ് ജയത്തിനു കാരണം. വായ്പ നൽകിയതിന്റെ പലിശ ഇനത്തിലെ ലാഭത്തിന്റെ ആദായനികുതി പ്രതിവർഷം 1200 കോടി രൂപയാണ് മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് സർക്കാരിനു അടച്ചിരുന്നത്. ഇപ്രകാരം മുത്തൂറ്റിന്റെ ആദായത്തിൽ സുതാര്യത വ്യക്തമാക്കിയാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപനത്തെ നയിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം രണ്ടര ലക്ഷം ഇടപാടുകാരാണ് മുത്തൂറ്റിന്റെ വിവിധ ശാഖകളിലായി എത്തിച്ചേരുന്നത്. അവരെ അദ്ദേഹം കരുതലോടെ കൊണ്ടുനടന്നു.

ധനവ്യാപാരത്തിലെ ലാഭം സമൂഹത്തിനുകൂടി പങ്കുവയ്ക്കുന്ന തരത്തിൽ പുതിയ ആരോഗ്യ-വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികൾ ആരംഭിച്ചത് എം.ജി. ജോർജാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവച്ച സെന്റ് ജോർജ് സ്കൂൾ, പോൾ ജോർജ് ഗ്ലോബൽ സ്കൂൾ, മുത്തൂറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി ആൻഡ് സയൻസ്, കോളജ് ഓഫ് അലൈഡ് ഹെൽത്ത് സയൻസ് ആൻഡ് മാനേജ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസ്, മുത്തൂറ്റ് നഴ്സിംഗ് സ്കൂളുകൾ, സൻസ്കാര ഗ്ലോബൽ സ്കൂൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവച്ചത് ലാഭമുണ്ടാക്കാനായിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ മൂല്യധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസവും തൊഴിൽ പരിശീലനവും നടത്താനാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചത്. മുത്തൂറ്റ് ഹെൽത്ത്കെയർ ഡിവിഷന്റെ കീഴിൽ രണ്ട് മൾട്ടി സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആശുപത്രികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിനോടൊപ്പം ഒരു ക്യാൻസർ സെന്ററും 17 ഡയഗ്നോസ്റ്റിക് സെന്ററുകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു വർഷമായി കമ്പനിയുടെ സിഎസ്ആർ ഫണ്ടിൽനിന്നു 90 കോടി രൂപയാണ് സാമൂഹിക സുരക്ഷയ്ക്കായി അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചത്.

കോവിഡ് കാലത്ത് ആവശ്യക്കാർക്ക് ഭക്ഷണം വിതരണം ചെയ്യാനും അതിഥി തൊഴിലാളികളെ സംരക്ഷിക്കാനും ദിവസകൂലിക്കാരെ സഹായിക്കാനും മുത്തൂറ്റ് നാലു കോടി രൂപയോളം ചെലവഴിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എം.ജി. ജോർജിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കോവിഡ് കാലത്ത് പതിനായിരക്കണക്കിനു പലവ്യഞ്ജന കിറ്റുകളും ഭക്ഷണ പായ്ക്കറ്റുകളും ഹാൻഡ് സാനിറ്റൈസർ കുപ്പികളും കൈ ഉറകളും മാസ്കുകളും പി.പി.ഇ. കിറ്റുകളും കമ്യൂണിറ്റി കിച്ചണുള്ള സഹായവും ഭക്ഷണവും റേഷൻ കിറ്റുകളും പാക്കേജ്ഡ് ഫുഡ് കിറ്റും വിതരണം ചെയ്തത് മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രചോദനമായി. ദുരിതങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവരുടെ വേദനയും പ്രയാസവും കണ്ടറിഞ്ഞ്, ജീവിച്ചവനും പ്രവർത്തിച്ചവനുമാണ് എം.ജി. ജോർജ്. അതാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ 'Living Life' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

മുത്തൂറ്റ് സ്കിൽ ഇന്ത്യ ഇനിഷ്യേറ്റീവ് പദ്ധതി പ്രകാരം കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ ജനക്ഷേമ പദ്ധതികളുടെ ചുവടുപിടിച്ച് ഹരിയാനയിലെ നൂറുകണക്കിനു യുവതീയുവാക്കൾക്കു സ്വയംതൊഴിൽ പദ്ധതികൾക്കുള്ള പരിശീലനവും സഹായവും എം.ജി. ജോർജിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷമായി നടന്നുവരുന്ന ഈ പദ്ധതി പ്രകാരം ഗ്രാമീണ മേഖലയിൽ യുവതീയുവാക്കളെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ വിജയത്തെ

തുടർന്ന് മൂന്നാം വർഷത്തിൽ പുതുതായി ഒട്ടേറെ യുവതീയുവാക്കൾകൂടി പരിശീലന-സഹായ പദ്ധതികൾ മുത്തൂറ്റ് ഏർപ്പെടുത്തി. ഇത്തരം സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒട്ടേറെ പദ്ധതികൾ എം.ജി. ജോർജ് സമാരംഭിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ നാലു വർഷമായി സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ പഠനസഹായത്തിനായി എം.ജി. ജോർജ് ചെലവഴിച്ചത് 6.82 കോടി രൂപയാണ്. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ സ്വച്ച് ഭാരത് അഭിയാൻ പദ്ധതി പ്രകാരം ദക്ഷിണ ഡൽഹിയിൽ ഡസ്റ്റ് ബിൻ വിതരണം ചെയ്തത് മുത്തൂറ്റാണ്. കഴിഞ്ഞ ഒൻപതു വർഷമായി പത്താം ക്ലാസ് പാസ്സായ മിടുക്കർക്ക് 2.21 കോടി രൂപയുടെ സ്കോളർഷിപ്പ് നൽകി. അതുപോലെ പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു മിടുക്കരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രതിവർഷം 1.13 കോടിയുടെ മുത്തൂറ്റ് ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ സ്കോളർഷിപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തി. കേരളത്തിൽ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ തുടർന്ന് 10.39 കോടി രൂപാ മുടക്കി 200 വീടുകൾ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു നൽകി. ചെന്നൈയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും കുടിവെള്ളവും എത്തിക്കാനും മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് സന്നദ്ധമായി. കോടീശ്വരനായി വളർന്ന അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും കോടീശ്വരനായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽ ജീവിച്ചത്. ആ ജീവിതം ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ മുത്തൂറ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച 'സ്നേഹാശ്രയ' പദ്ധതിയിലൂടെ രോഗനിർണയത്തിനു മൊബൈൽ ലാബുകളുടെ സേവനവും എം.ജി. ജോർജ് ലഭ്യമാക്കി. ഇതിനകം ഒട്ടേറെ ക്യാമ്പുകൾ നടത്തി. പതിനായിരക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ഇതിന്റെ ആനുകൂല്യമുണ്ടായി. വിവാഹ സഹായ നിധി, വിദ്യാഭ്യാസ നിധി എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ എം.ജി. ജോർജ് സ്ഥാപിച്ചതാണ് മുത്തൂറ്റ് എം. ജോർജ് ഫൗണ്ടേഷൻ.

പരിസ്ഥിതി മേഖലയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകാൻ മുത്തൂറ്റ് എൻവയൺമെന്റ് റിസേർച്ച് ഫൗണ്ടേഷന് അദ്ദേഹം രൂപം നൽകി. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം ബാംഗ്ലൂരിലെ നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് അഡ്വാൻസ്ഡ് സ്റ്റഡീസ്, ഇടുക്കിയിലെ പെരിയാർ ടൈഗർ കൺസർവേഷൻ ഫൗണ്ടേഷൻ എന്നീ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി സഹകരിച്ചു നടത്തിവരുന്നു. പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ അപൂർവ്വ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ചെടികളുടെയും സംരക്ഷണത്തിനായും ഫൗണ്ടേഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

കായികരംഗത്തും മുത്തൂറ്റിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ട്. 2008-ലെ ഇന്ത്യാ പ്രീമിയർ ലീഗ് മുതൽ മുത്തൂറ്റിന്റെ കുപ്പായം ക്രിക്കറ്റ് കളത്തിലുണ്ട്. കേരളത്തിൽ മുത്തൂറ്റിനു സ്വന്തമായി വോളിബോൾ ടീമുണ്ട്. കൊച്ചിൻ ഇന്റർനാഷണൽ ഹാഫ് മാരത്തൺ, ഹീറോ ഇന്ത്യ സൂപ്പർ ലീഗ് ഫുട്ബോൾ എന്നിവയിലും മുത്തൂറ്റിന്റെ പങ്കാളിത്വമുണ്ട്. ഇതിലൂടെയെല്ലാം മുത്തൂറ്റിന്റെ യശ്ശസ് അദ്ദേഹം വ്യാപിപ്പിച്ചു.

എം.ജി. ജോർജിന്റെ സേവനങ്ങളെ പുരസ്കരിച്ച് ഒട്ടേറെ ബഹുമതികൾ അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റിൽ മുത്തൂറ്റിന്റെ സാമ്പത്തിക വിജയത്തെപ്പറ്റി സ്റ്റീഫൻ ടിംസ് പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. 2012 ൽ ലണ്ടൻ ഗ്ലോബൽ കൺവെൻഷനിൽ എം.ജി. ജോർജിനെ ഗോൾഡൻ പീകോക്ക് അവാർഡ് നൽകി ആദരിച്ചു. 2013-ൽ അദ്ദേഹത്തിന് സ്കോച്ച് ഫിനാൻഷ്യൽ അവാർഡ് ലഭിച്ചു. 2012 ൽ ബിസിനസ് ലീഡർഷിപ്പിന് ഇന്ത്യയുടെ ഗോൾഡൻ പീകോക്ക് അവാർഡ്, 2012 ൽ ദുബായ് ഗ്ലോബൽ കൺവെൻഷനിൽ ഗോൾഡൻ പീകോക്ക് അവാർഡ്, 2014 ൽ എ.ഐ.എം.എ. യുടെ ബിസ്സിനസ് ലീഡർ ഓഫ് ദ ഇയർ അവാർഡ് എന്നിവ എം.ജി. ജോർജിനു ലഭിച്ചു. 2017-ൽ "ബിസ്സിനസ് ടുഡേ" മാസിക അദ്ദേഹത്തെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖ 40 സി.ഇ.ഒ. മാരിൽ ഒരാളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. 2013 ൽ ഇന്ത്യാ ഇസ്ലാമിക് സെന്റർ അദ്ദേഹത്തെ മായാനാ ഇമിൽ ഇലയാസി എക്സലൻസ് അവാർഡ് നൽകി ആദരിച്ചു.

ബിസ്സിനസ് രംഗത്തെ മികച്ച നേതൃത്വത്തെ മുൻനിർത്തി വേറെയും ബഹുമതികൾ അദ്ദേഹത്തെ തേടി വന്നിട്ടുണ്ട്. വേൾഡ് മലയാളി കൗൺസിലിന്റെ ബിസ്സിനസ് മെൻ ഓഫ് ദ് ഡെക്കേഡ് അവാർഡ് (2011), ഡൽഹി പഞ്ചവാദ്യ ട്രസ്റ്റിന്റെ എ ലൈഫ് ടൈം അച്ചീവ്മെന്റ് അവാർഡ് (2011), മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ അവാർഡ് (2008) എന്നിവ അതിൽ ചിലതാണ്. ഫോർബ്സ് ഏഷ്യാ മാഗസിൻ 2011 ൽ എം.ജി. ജോർജിനെ ഇന്ത്യയിലെ അമ്പതാമനായ ഏറ്റവും വലിയ കോടീശ്വരൻ എന്ന പട്ടികയിൽ ചേർത്തു. 2020-ൽ ഫോർബ്സ് മാഗസിന്റെ ആ പട്ടികയിൽ എം.ജി. ജോർജ് ഇരുപത്തി ആറാമനായി ഉയർന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ പ്രവർത്തനം കൂടാതെ മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം 2007 -ൽ ബ്രിട്ടണിലും തുടങ്ങി. അവിടെ ഇപ്പോൾ 8 കേന്ദ്രങ്ങളിൽ മുത്തൂറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനമുണ്ട്. യു.എ.ഇ.യിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം 2002 ൽ ആരംഭിച്ചു. ദുബായ് കേന്ദ്രമാക്കി മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം വുപിലമാക്കി വരുന്നു. അമേരിക്കയിലും മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പുണ്ട്. 2010-ൽ ന്യൂജേഴ്സിയിലാണ് അതിന്റെ ആദ്യ കേന്ദ്രം തുടങ്ങിയത്. മണി ട്രാൻസ്ഫർ പോലെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് യു.എസ്. ലൈസൻസ് ലഭിക്കുന്നതിന് മികവ് മാത്രമാണ് മാനദണ്ഡം. ഇന്ത്യ-നേപ്പാൾ മണി ട്രാൻസ്ഫറിനു മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് കാഠ്മണ്ഡുവിലെ പ്രഭു മണി ട്രാൻസ്ഫറുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

മുത്തൂറ്റിന്റെ ഹോസ്പിറ്റാലിറ്റി ഡിവിഷൻ സെൻട്രൽ അമേരിക്കയിലെ കോസ്റ്ററിക്കായിൽ ഒരു സൂപ്പർ ലക്ഷ്വറി റിസോർട്ട് നടത്തുന്നുണ്ട്. നാല്പത് ഏക്കറിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന 'സൻഡാരി' എന്ന ഈ റിസോർട്ട് അമേരിക്കയിലെയും യൂറോപ്പിലെയും ടൂറിസ്റ്റുകളുടെ മുഖ്യ ഡസ്റ്റിനേഷനാണ്. ഫോർട്ട് കൊച്ചിയിലും കൊച്ചി മരാരി ബീച്ചിലും മുത്തൂറ്റിന്റെ 'സൻഡാരി' റിസോർട്ടുകളുണ്ട്.

ശ്രീലങ്കയിലെ ഏഷ്യാ അസ്സെറ്റ് ഫിനാൻസ് കമ്പനി 2013 ൽ മുത്തൂറ്റ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് ഏറ്റെടുത്തു. ശ്രീലങ്കയിൽ സ്വർണ്ണപ്പണയത്തിൽ വായ്പ നൽകുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ഏഷ്യാ അസ്സെറ്റ് കമ്പനി. അമേരിക്കയിലെ വിക്കി ടെക്നോളജിയുമായി സഹകരിച്ചുള്ള ഇന്ത്യ-യു.എസ് പേയ്മെന്റ് കൊറിഡോർ, ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖ സ്വകാര്യ ബാങ്കായ യെസ് ബാങ്കുമായി ബിസ്സിനസ് പങ്കാളിത്തം എന്നിവ കൂടാതെ ഭവനപദ്ധതിക്കായുള്ള മുത്തൂറ്റ് ഹോംഫിൻ ലിമിറ്റഡ്, ഇൻഷ്വറൻസ് മേഖലയിലെ പ്രവർത്തനത്തിന് മുത്തൂറ്റ് ഇൻഷ്വറൻസ് ബ്രോക്കേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ്, ചെന്നൈയിലെ മൈക്രോ ഫൈനാൻസ് കമ്പനിയായ ബെൽസ്റ്റാർ ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് എന്നിവയും എം.ജി. ജോർജിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളാണ്.

മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന് ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ശാഖകളുണ്ട്. 1072 നഗരത്തിൽ ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം നടക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ 1240 താലൂക്കുകളിലും 364 ജില്ലകളിലും മുത്തൂറ്റിന്റെ സേവനം ലഭ്യമാണ്. അതിന് ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് എം.ജി. ജോർജാണ്. ഇതിനകം 48 കോടി ഇടപാടുകാരുമായി മുത്തൂറ്റിന്റെ ധനവ്യാപാരം നടന്നുകഴിഞ്ഞു.

റിസേർവ് ബാങ്കിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വർണ്ണം സെക്യൂരിറ്റിയായി സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നത് മുത്തൂറ്റ് ഫിനാൻസാണ്. 199 ടൺ സ്വർണ്ണമാണ് മുത്തൂറ്റിന്റെ കരുതൽ ശേഖരത്തിലുള്ളത്. എം.ജി. ജോർജ് മുത്തൂറ്റിനെ നയിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന് ഒട്ടേറെ ദേശീയ-രാജ്യാന്തര ബഹുമതികൾ നേടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏഷ്യാ BFSI അവാർഡ്, ഏഷ്യൻ സസ്റ്റേയ്നബിലിറ്റി ലീഡർഷിപ്പ് അവാർഡ്, ടൈംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ അവാർഡ്, ഫ്ളെയിം ഏഷ്യാ അവാർഡ്, BTVI നാഷണൽ അവാർഡ്, ഗോൾഡൻ മൈക്ക്സ് അവാർഡ് എന്നിവ അതിൽ ചിലതാണ്.

ജോയിച്ചായന്റെ ബിസ്സിനസ് സംബന്ധമായ തിരക്കുകളും സഭാസംബന്ധമായ തിരക്കുകളും കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണ്ട ജീവിതപങ്കാളിയായ ഡോ. സാറാ ജോർജാണ് ഇപ്പോൾ ന്യൂഡൽഹിയിലെ സെന്റ് ജോർജ് സ്കൂളിന്റെയും പോൾ ജോർജ് ഗ്ലോബൽ സ്കൂളിന്റെയും ഡയറക്ടർ. 1973-ലാണ് പിറവം കുഴിക്കണ്ടത്തിൽ ഡോ. സാറയെ എം.ജി. ജോർജ് വിവാഹം കഴിച്ചത്. ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് ജോർജ്, പരേതനായ പോൾ മുത്തൂറ്റ് ജോർജ്, അലക്സാണ്ടർ ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് എന്നിവരാണ് ദമ്പതികളുടെ മക്കൾ.

ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനം കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന പരിശുദ്ധ വലിയനോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥനാ സംഗമത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദീയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത മാർച്ച് 6-നു പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിൽ വെച്ച് നിർവ്വഹിച്ചു.

ജൂബിലി വേദ മഹാ വിദ്യാലയം കോൺവോക്കേഷൻ സംഘടിപ്പിച്ചു

കുവൈറ്റ് സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവകയുടെ സണ്ടേസ്ക്കൂളായ ജൂബിലി വേദ മഹാ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ബിരുദദാന ചടങ്ങ് സംഘടിപ്പിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ സണ്ടേസ്ക്കൂൾ ഓ.കെ.ആർ. സിലബസ് അനുസരിച്ച് 10, 12 ക്ളാസുകളിൽ വിജയം കരസ്ഥമാക്കിയ കുട്ടികൾ ക്കും വേദപ്രവീൺ ഡിപ്ളോമ കരസ്ഥമാക്കിയ സണ്ടേസ്ക്കൂൾ അദ്ധ്യാപകർക്കും സർട്ടിഫിക്കേറ്റും, മെമന്റോയും വിതരണം ചെയ്തു.

നാഷണൽ ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ദേവാലയത്തിൽ നടന്ന ബിരുദദാന ചടങ്ങിൽ മഹാ ഇടവക വികാരി ഫാ. ജിജു ജോർജ്ജ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ കാർമ്മൽ സ്ക്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പാൾ സിസ്റ്റർ ക്രിസ്റ്റി മറിയ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. ജൂബിലി വേദ മഹാ വിദ്യാലയം ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ഷിബു പി. അലക്സ് സ്വാഗതവും, സെക്രട്ടറി എബി സാമുവേൽ നന്ദിയും അർപ്പിച്ചു. മഹാ ഇടവക സഹവികാരി ഫാ. ലിജു കെ. പൊന്നച്ചൻ, ട്രസ്റ്റി ജോൺ പി. ജോസഫ് എന്നിവർ ആശംസകൾ അറിയിച്ചു. ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കിയവരെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് സാറാമ്മ ജോൺസ്, ആൽവിൻ വി. ടൈറ്റസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗം കെ. മാത്യു ഇലഞ്ഞിക്കൽ, ഇടവക സെക്രട്ടറി ജേക്കബ് തോമസ് വല്ലേലിൽ, സണ്ടേസ്ക്കൂൾ ഭാരവാഹികളായ ഷെറി ജേക്കബ് കുര്യൻ, പി.സി. ജോർജ്ജ്, സാം കുട്ടി ജോർജ്ജ്, നൈനാൻ ജോസഫ് , ജോജി ജേക്കബ് എന്നിവർ ചടങ്ങിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

വചനതീർത്ഥം

പരിവർത്തനത്തിന്റെ നാളുകൾ – 04

ക്നാനായക്കാരിയുടെ ഞായർ ഞായർ

(വിശുദ്ധ മർക്കോസ് 2:1–12)

ഫാ. കെ. കെ. വർഗീസ്

(വി.മത്തായി.15:21/31) പരിശുദ്ധ നോമ്പിലെ നാലാമത്തെ ഞായർ. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ഞായറാഴ്ചകളും, നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷ നേരത്ത് ചെയ്തത് അടയാളങ്ങളും അത്ഭുത പ്രവർത്തികളും ആണ് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതു. സ്വയമായും മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കാനുള്ള മനുഷ്യൻറെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ് കഴിഞ്ഞ വേദവായനകളിൽ നാം കണ്ടത്. ഈ ആഴ്ചയിൽ പുറജാതിക്കാരിയായ ഒരു അമ്മ തന്റെ മകൾക്ക് വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ മധ്യസ്ഥത അണക്കുന്ന സംഭവമാണ് വിവരിക്കുന്നത്.

കനാന്യസ്ത്രീയുമായുള്ള കർത്താവിന്റെ കണ്ടുമുട്ടൽ

അത്ര സുഖകരമല്ലാത്ത സംഭാഷണ രംഗങ്ങൾ കർത്താവും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള കണ്ടുമുട്ടലിൽ ഉണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ അവളെ സഹായിക്കാൻ താൻ ഉത്സുകൻ അല്ല എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുമാറ് അവളോട് ഇടപെടുന്നു. കനാന്യരും യഹൂദനും തമ്മിൽ ശത്രുതയില് കഴിയുന്നവരാണ്. പിതാവിന്റെ നഗ്നത കണ്ട ഹാമിൻറെ മകനാണ് കനാൻ. നോഹയിൽനിന്ന് ശാപം ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവന്ന കനാന്റെ സന്തതി പരമ്പരയെ യഹൂദർ സ്വകാര്യമായി നായ്ക്കൾ എന്നു വിളിച്ചുപോന്നു. എന്നിരുന്നാലും കർത്താവ് പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നുള്ള ഈ സ്ത്രീയുമായി ആയി സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ, താൻ നേരിട്ട് തെരഞ്ഞെടുത്ത ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉള്ളതിൽ അധികം

ക്രിസ്താവബോധം

കനാന്യസ്ത്രീ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. സോർ സീദോൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വന്ന കർത്താവിനെ കനാന്യാസ്ത്രീ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. മുൻപും തന്റെ പ്രവർത്തികളെ പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നവർ അവിടെ നിന്നും തൻറെ അടുക്കലേക്ക് വന്നിരുന്നു (വി. മർക്കോസ് 3:8). ഇവളും അപ്രകാരം വന്നതാവണം. എന്നാൽ ആ നാട്ടിൽ താൻ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചതായി സൂചനകളില്ല(11:20/24) എങ്കിലും അവൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ച കടന്നുവരുന്നു.

അവളുടെ ദൈവീക ബോധ്യം

കനാന്യാസ്ത്രീ കർത്താവിനെ ദാവീദ് പുത്രൻ എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. ഇത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാരണം, ശിഷ്യന്മാർ പോലും ആ തരത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നതിൽ താമസം ഉള്ളവരാണ്. വിശുദ്ധ മത്തായി 14/33–ൽ കടലിന്മേൽ നടന്നു കഴിയുമ്പോൾ ആണ് ദൈവപുത്രൻ എന്ന ബോധ്യത്തിലേക്ക് ശിഷ്യന്മാർ എത്തുന്നത്. ഇവിടെ ഇതൊന്നും കൂടാതെ കനാന്യകാരി യേശുവിനെ ദാവീദ് പുത്രനായി വാഴ്ത്തുന്നു, തൻറെ മകൾക്ക് വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാരിൽ അധികം ഉൾക്കാഴ്ച ഒരു പുറജാതി കാരിയില് ഉണ്ടാവുന്നു. കല്ലുകളിൽ നിന്ന് (വിഗ്രഹാരാധകരിൽ) അബ്രഹാമിന് മക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്നവൻ (വിശ്വാസികളെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ) ഇവിടെ തന്നെ വചനം വ്യക്തമായി നിറവേറിയതായി ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

അവളുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം

ശിഷ്യന്മാരുടെ വാക്കുകളെ അധികം പരിഗണനയിൽ എടുക്കാത്ത കർത്താവ് (15:24) തന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കും എന്ന് അവൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. അവൾ അവൻറെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു. വി. മത്തായി, ഈ പ്രവർത്തി ഒരു രാജാവിന് യോജിച്ച ഒന്നായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വിജാതിയർ കൂടിയായ വിദ്വാന്മാർ ആണ് ഈ രീതിയിൽ യേശുവിനു ആദ്യ ആരാധന അർപ്പിക്കുന്നത് (2:2, 8,11) ക്ഷേമിക്കാത്ത ദാസന്റെ ഉപമയിൽ അനുതപിക്കാത്ത അടിമ രാജാവിന്റെ മുൻപിൽ കുമ്പിടുന്നു, (മത്തായി 18), സെബദി പുത്രന്മാരുടെ അമ്മ അവന്റെ മുമ്പാകെ നമസ്കരിക്കുന്നു (20:20). പുറജാതികാരിയുടെ ഈ പ്രവർത്തി അവനെ ദൈവപുത്രനായി അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സൂചന ആയി കണക്കാക്കാം.

മുട്ട് കുത്തുന്നത് രാജത്വത്തിൻറെ അടയാളം മാത്രമല്ല, അധികാരത്തിന്റേ അംഗീകാരം കൂടിയാണ്. കുഷ്ഠരോഗിയും (8/2), ഭരണാധികാരി തന്റെ മകൾക്ക് വേണ്ടിയും (9/18), തന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു. സുവിശേഷത്തിലെ ഒടുവിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ ശിഷ്യന്മാർ വണങ്ങുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ അധികാരവും തൻറെതാണ് എന്ന് ക്രിസ്തു പറയുന്നു (28:17/18)ആരാധനയിൽ കുമ്പിടുന്നത്, കർത്താവായ ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കണമെന്ന ദൈവീക കല്പനയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കാൻ മാത്രമല്ല, തിന്മയുടെ മേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ തക്ക അധികാരമുണ്ടെന്ന് അറിയുന്ന ഒരാളുടെ മുമ്പിൽ ആണ് അവൾ മുട്ട് കുത്തുന്നത്.

കൽപ്പന ലംഘനത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം

സുവിശേഷത്തിനു വേണ്ടി അതിർത്തികൾ ലംഘിച്ച ഈ സ്ത്രീയെ സഭാപിതാവായ മാർ അപ്രേം ശ്ലാഘിക്കുന്നു. അവൾക്കുവേണ്ടി യഹൂദാ സമൂഹത്തിന്റേ പരമ്പരാഗതമായ അതിർവരമ്പുകൾ കർത്താവ് ലംഘിക്കുന്നു. വെറുക്കപ്പെട്ട കനാന്യരുടെ അടുക്കലൂടെ താൻ കടന്നുപോകുന്നു. അവരുടെ മകളുടെ രക്ഷയേ പ്രതി കർത്താവ് തൻറെ കരുണ, വെറുക്കപ്പെട്ടവരും, അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്തവരും, ഇസ്രായേൽ വിളമ്പുകളിൽ ജീവിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. താൻ അവളെ ശത്രുവായല്ല, രക്ഷ ആവശ്യമായ മനുഷ്യനായിട്ടത്രെ കാണുന്നത്. ഇസ്രായേലിന്റെ അതിർത്തി ലംഘിച്ച അവളുടെ സന്നദ്ധതയെ താൻ അനുഗ്രഹിച്ച്, സുവിശേഷത്തിനു വേണ്ടി നിയമം ലംഘിക്കാൻ തയ്യാറായതിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവം (15:22)

കനാന്യാസ്ത്രീ നിലവിളിച്ചു (15/ 22), രക്തസ്രാവക്കാരി നിശബ്ദയായി സ്പർശിച്ചു (9/20) പരീശൻ ഉച്ചത്തിൽ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു, ചുങ്കക്കാരൻ വായ തുറക്കുന്നില്ല (വി ലൂക്കോസ് 18:10/14)

എന്നിട്ടും നമ്മുടെ കർത്താവ് കേൾക്കുന്നു

ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ അറിയുന്നവൻെറ മുമ്പിലാണ് അറിയാത്തവന്റെ മുമ്പിൽ അല്ല നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് ഓർക്കുക (Elder Epiphanius).

അതിർത്തി കടക്കുന്ന വരോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവം (15:23)

രാജ്യത്തിന്റെയും ദേശത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും ഇടവകയുടെയും വ്യക്തി ജീവിതത്തിന്റെയും അതിർത്തികൾക്കപ്പുറം നിൽക്കുന്നവരോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവം എന്താണ്?? എന്തായിരിക്കണം??

ആവർത്തനം.20:16–18 വരെ യഹൂദർ കനാന്യരോട് പുലർത്തേണ്ട മനോഭാവം വിവരിക്കുന്നു. യഹോവയാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട നിശ്ചയം. ക്രിസ്തു ഇവിടെ ജാതികളുടെ അടുക്കലേക്ക് ചെല്ലുന്നു, കന്യാസ്ത്രീ അവളുടെ സ്വന്തം സ്ഥലത്തിന്റെ പരിധിയിൽ എന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഇവിടെ ക്രിസ്തുവാണ് ഒരുപക്ഷേ പരദേശി.

യജമാനന്റെ നായക്കുട്ടി (15:25)

കനാന്യാസ്ത്രീ തന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു (prosekunei എന്നാണ് ഗ്രീക്ക് പദം) നായയെപ്പോലെ കുനിയുന്നു. പദോല്പത്തി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, അവൾ തന്റെ യജമാനന്റേ കാൽക്കൽ ഒരു നായ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പോലെ പെരുമാറുന്നു എന്നാണ്. അവൻറെ പരാമർശം അവൾ സ്വീകരിക്കുന്നതായി ശാരീരികമായി കാണിക്കുന്നു. അമ്മയെന്ന നിലയിൽ മകൾക്ക് കരുണ ലഭിക്കാനാവശ്യമായതെല്ലാം അവൾ ചെയ്യുന്നു.(ഈ പ്രക്രിയ തന്നെയാണ് നമസ്കാരങ്ങളിൽ കുമ്പിടുമ്പോൾ നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത്.അപ്പം നുറുക്കെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന യജമാനന്റെ അരുമകൾ...

❑

Her Faith in Him

(St Mathew 15:21-31)

Fr. Nithin V. Rajan

Nail is not driven into the needed destination with a strike... It's with repeated strike that it is driven into. Perseverance is persistent steady effort to attain a purpose. No great works can be done devoid of perseverance.

Today's Gospel reading we come across such a situation where Jesus listen to the request of the Canaanite woman to heal her daughter possessed by demon, only after repeated requests. Jesus Christ is amazed by the faith she has in Him. It was the quality of the woman's faith that moved Jesus to answering her request. The focus of Jesus' ministry was on the lost sheep's of Israel", but in this encounter with the Canaanite woman we understand that Jesus came as the savior of the world.

Perseverance in Prayers:

This incident of the Canaanite woman is a great example for Perseverance. Where the hurdles doesn't stop her from being in the presence of Christ. The repeated rejection does not change her faith in him. She continues to worship him and ask for mercy even after all the negative responses she receives from Christ. Even at the face of humiliation where Jesus says "It is not fair to take the children's food and throw it to the dogs." She said, "Yes, Lord, yet even the dogs eat the crumbs that fall from their masters' table." ***St Mathew 15:26-27.*** These strong responses from her changed the mind of Lord and she was granted a request.

St. Paul in ***1 Thessalonians 5:17-19*** says "Pray constantly, give thanks in all circumstances; for this is the will of God in Christ Jesus for you. Do not quench the Spirit". "Prayer is Not Optional it is essential"

Prayer is the Strength to do God's will. We see Jesus as a perfect example in the garden of Gethsemane recorded in ***St. Luke 22:39-46*** "He came out and went, as was his custom, to the Mount of Olives; and the disciples followed him. When he reached the place, he said to them, "Pray that you may not come into the time of trial." Then he withdrew from them about a stone's throw, knelt down, and prayed, "Father, if you are willing, remove this cup from me; yet, not my will but yours be done." Then an angel from heaven appeared to him and gave him strength. In his anguish he prayed more earnestly, and his sweat became like great drops of blood falling down on the ground. When he got up from prayer, he came to the disciples and found them sleeping because of grief, and he said to them, "Why are you sleeping? Get up and pray that you may not come into the time of trial." Jesus was undergoing the most painful struggle of his life the crucifixion and disgraceful punishments, but still he was able to say not my will but your will, Father.

Here Christ Jesus is clearly laying path for our understanding of prayer. Prayer is not about changing God's will and fit our motives into it. The purpose of prayer is to seek God's will and then align our desires and plans with his. When we want something very much, choosing God's will over our own is not an easy accomplishment. We need to accept God's will without any reservations. Prayer is a powerful weapon; this weapon is in our hand, and its power to our mouth. Prayer is a powerful secret to succeed, to obtain power and grace from the source.

Faith:

Then Jesus answered her, "Woman, great is your faith! Let it be done for you as you wish." And her daughter was healed instantly"- ***St Mathew 15:28.*** This Canaanite woman is a model of faith. Jesus is away from his home town and is among the Gentiles. He is an unfamiliar person to this woman. Might be she has only heard about him, yet she is sure that only Jesus Christ is the solution she can find.

What is faith? It is not just a set of statements to be declared, it is an experience of encountering Christ and believing in Him. Faith is not static, it is dynamic as it keeps on growing each day with our encountering Christ in our day to day schedules. When there is suffering in our life, there is lot of chances to think that God is uncaring. But God does not want us to give up. He wants us to stick on in faith, like the Canaanite woman. He wants us to seek and to find His grace, mercy and blessing.

"Truly I tell you, if you have faith as small as a mustard seed, you can say to this mountain, 'Move from here to there,' and it will move. Nothing will be impossible for you. ***St. Matthew 17:20.*** Jesus was teaching that with God nothing is impossible, so all things are possible to those who have faith. There were many times that Jesus recognized the faith He saw in people and such faith often led to physical healing. There were also instance that Jesus couldn't perform any miracles because of their disbelief. ***St. Matthew 13:58*** *"And he did not do many mighty works there, because of their unbelief"*. This happened in his own town Nazareth. We too claim to be his own but because of our lack of faith he is unable to perform wonders in our lives.

As we journey these Lenten days let us also cry aloud like the Canaanite woman "Have mercy on me, Lord, Son of David" this is a spiritual exercise when practiced will enable us to stay spiritually fit and sound. Even though this a very short little prayer, it sinks deep down into us and shows that we live at the mercy of God. The same pray is elaborated as Jesus Prayer in the Orthodox Tradition. Church fathers teaches us that we don't say prayers to get "some benefit." We don't pray to diminish our stress, or fortify our immune system, or lose weight, or add years to our life. On the other hand, we enter prayer to follow Christ, to become His disciples. To follow His ways and His Way is of the Cross. Amen.

